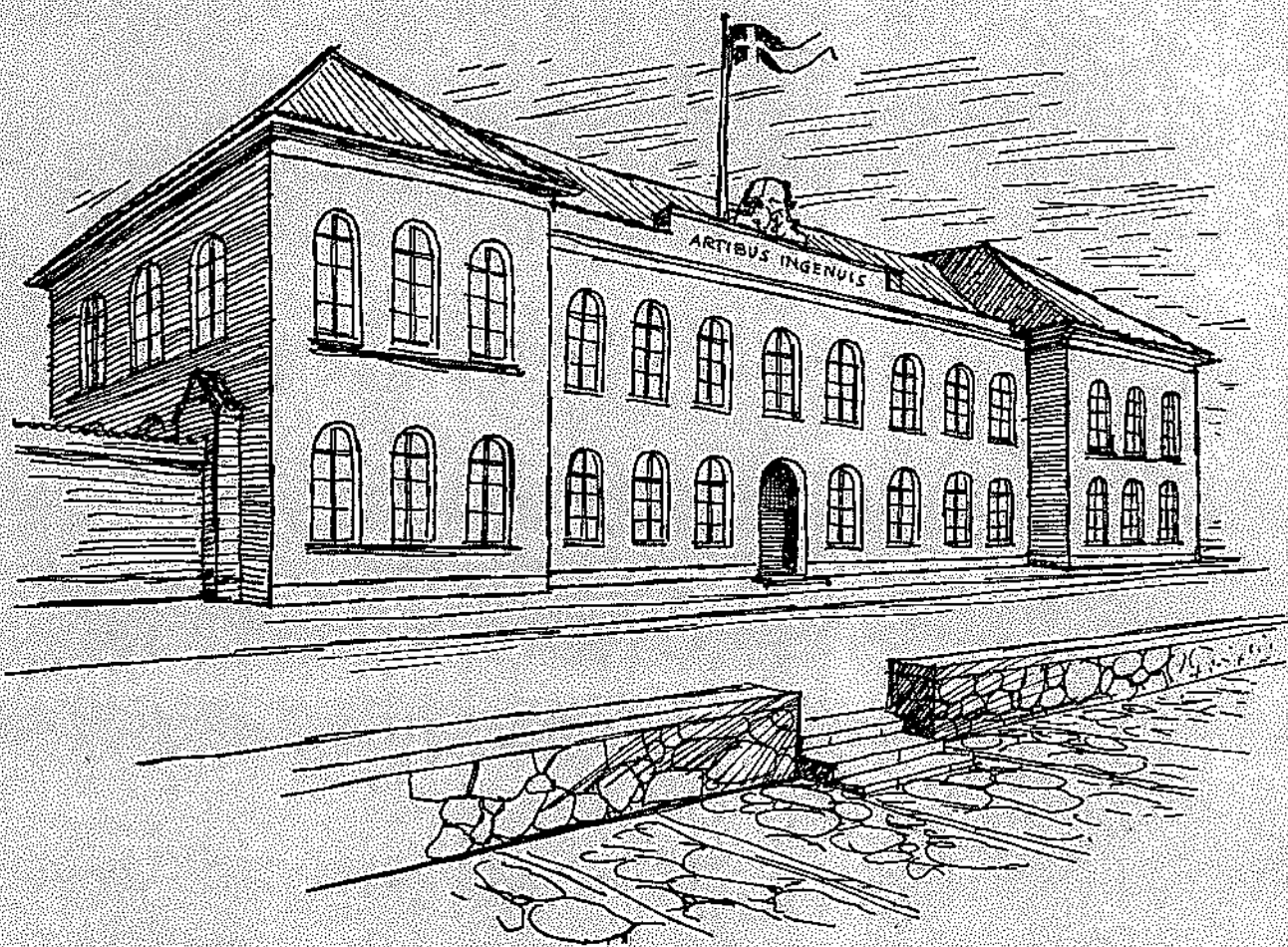

ROARS KILDE

ROSKILDENSER-SAMFUNDET

NR. 50 - OKTOBER - 1968

ROARS KILDE

ÅRSSKRIFT FOR ROSKILDENSER-SAMFUNDET

Nr. 50 — OKTOBER — 1968

DAGENE

Hans Rønø in memoriam

Jeg hører de første fugle
på Gråbrødre kirkegård.
Kirsebærtræerne blomstrer —
du blunder endnu i den tavse
time hvor fuglene tier
efter den første sang.
Da ved du fra dæmringens jubel:
hver eneste dag er en gave.

Men i din sidste morgen,
netop som dagen blev rakt dig
tog man den fra dig igen.

Men os blev den skænket
med blomster og fugle
og træer i udspring,
med græs over græve,
en dag fuld af sorg.
Et skyggeløst sind
lagt i mørke,
et ansigt lukket for altid.

Men dagene efter
er andet og mere.
Det som du havde i dig
er ansprende for andre.

At være trofast
og til at stole på,
er store ting.
Bag din mandige munterhed
lå mindets fremadrettede kraft,
længselen efter skønhed.

Og bag din festlighed
et sind der klart så i møde
dagen hvor alt er forbi:
Måtte den komme nådigt.

Vi gik mellem høje hække
over grønne plæner,
de ukendtes askegrave,
og på grusgangene
mellem gravsten.
Da stod vi foran ildens hus.
Her ender vi, sagde du,
ja, her ender vi.

En dag som blev rakt os
er gået til ende,
fuglesangen vil stilne.
Nu lander en solsort et sted
blødt som en mildnet sorg.

Jeg står bag en hæk du har plantet
engang i din ungdom,
og åbner mine hænder
mod kirsebærtræernes kroner
og fanger i aftenblæsten
under den mørknende himmel
det hvide blad af en blomst,
en faldende stjerne.
Bag domkirkens dybe klokker
hører jeg genlyd af fugle,
den sidste sang
fra Gråbrødre kirkegård.

Ib Koch-Olsen

Mindeord om Hans Rønø

Roskildenser-Samfundet har mistet sin formand.

Hans Rønø døde ganske pludselig den 3. maj ramt af en blodprop i hjertet. En let død for ham selv, men et smerteligt tab for hans familie og vennekreds.

Han blev begravet fra domkirken på sin 65-års fødselsdag, som han netop havde glædet sig til at fejre. Rønø havde mange venner og beklædte utallige tillidsposter. Intet under derfor at kirken var fyldt med mennesker, som ville sige ham et sidste farvel. Odd-Fellowlogen, hvor Rønø indtog en høj position, havde stillet æresvagt ved kisten, Roskilde borgervæbning, hvis arbejde Rønø deltog i gennem mange år, mødte med tre unge mænd i de gamle uniformer og med borgervæbningens fane, og også Roskildenser-Samfundet viste vores afdøde formand den sidste ære ved, at to yngre bestyrelsesmedlemmer, *Kirsten Reisby* og *Niels Thorsen*, stod æresvagt med skolens fane.

Da Rønø i 1957 blev valgt til formand for Roskildenser-Samfundet, skrev *Holger Rørdam* i *Roars Kilde* om ham: „Jeg vil gerne fremhæve tre vægtige grunde til, at jeg personligt går stærkt ind for Rønøs kandidatur til formandsposten. Den første er, at han er bosat i Roskilde og står i mangesidig og intim kontakt med byens borgere. Den anden er, at han er en mand i sin bedste alder, i besiddelse af en robust vitalitet, der giver håb om, at vi kan slide længe på ham, inden han melder pas. Den tredje er, at jeg gennem et mangeårigt samarbejde med ham har lært ham at kende som en mand, som aldrig har skuffet de forventninger, der blev stillet til ham, men meget ofte overgik dem.“

Rønø meldte ikke pas. Han blev revet bort midt i sin umådelige virkestrang. Som formand for Roskildenser-Samfundet opfyldte han alle forventninger og mere til. Han tog sig af alt og alle og gjorde det med glæde, fordi skolen og hans gamle skoleforening altid havde hans store interesse og kærlighed. Men netop som han havde fået alt indenfor foreningen godt tilrettelagt og nyorganiseret, måtte vi miste ham.

Det var blandt andet på hans initiativ, at jubilarfesten og rusfesten blev til to fester, fordi han indså, at det ville blive umuligt at have alle på een gang med de nuværende store årgange af dimittender. Efter redaktør Povl Engeltøfts død påtog han sig at udfærdige jubilarlisten.

Det var nogle af de mere håndgribelige ting, der skete i Rønøs regeringstid. En hel anden side af Rønøs egenskaber var hans fortrinlige ledelse af generalforsamlinger og møder, og alle, der har set og hørt ham lede en festmiddag, vil ikke glemme hans evne til elegant og fornøjeligt at holde sammen på det hele. Det var også ham, som indførte at

starte ballerne med den festpolonaise, der efterhånden er blevet en tradition.

Holger Rørdam lavede engang en spøgefuld „kongerække“ over Roskildenser-Samfundets formænd. Da Rønø trådte til, udnævnte han ham foreløbig til „Kong Hans“ og fortsatte: „Lad os blive ved det. Tiden må afgøre, med hvilket tilnavn han bedst kan karakteriseres.“

Om kong Hans skriver historiebøgerne: Han var en jævn dansk mand og en god og retfærdig konge. Han besad

en stor viljestyrke og en sjælden udholdenhed i den modgang, som mødte ham i hans regeringstid. Han omgikkes høje og lave, havde sans for åndelige sysler og var en flittig regent.

Mon ikke tilnavnet „Kong Hans“ derfor stadig er det bedste til at karakterisere Rønø. Som sådan vil vi huske ham for hans dygtige og aldrig svigtende ledelse af Roskildenser-Samfundet.

Vi vil savne ham på den plads, han udfyldte i 11 år, og ære hans minde.

Carina Andersen-Rosendal.

Et stort og smerteligt tab har ramt Roskildenser-Samfundet, der har mistet sin mangeårige formand, kirkegårdsinspektør *Hans Rønø*. Vi havde i bestyrelsen glædet os til at hylde og takke vor dygtige og initiativrige formand på hans 65-års fødselsdag. Nu måtte vi i stedet på samme dag sige farvel til ham i den domkirke, som han satte så højt, hvilket bl. a. kom til udtryk ved Roskildenser-Samfundets 50-års jubilæum for ca. 1½ år siden.

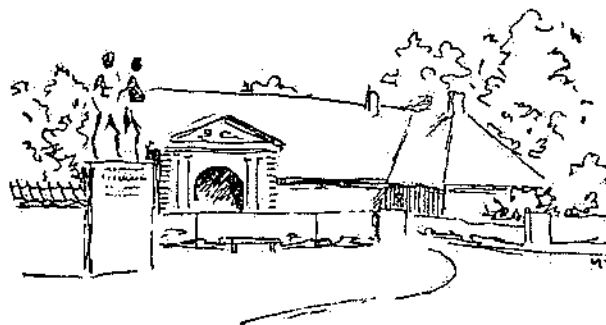
Vi har måttet sande, at livets tråd er kort, men midt i vor sorg må vi med taknemmelighed erkende, at Hans Rønø med en utrættelig og aldrig svigtende energi, med stor inspiration og med en dyb kærlighed til Roskilde Katedralskole har ført dets elevsamfund frem til et af de største og bedste i landet. Hans Rønø var en strålende formand, der ikke blot lod andre ordne arbejdet,

men selv var midtpunkt i dette, både i fest og til hverdag.

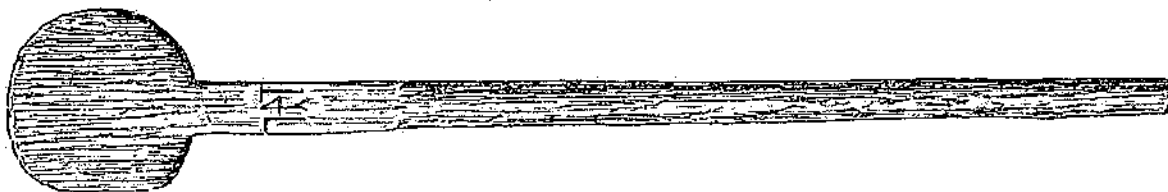
De langt over tusind medlemmer og ikke mindst bestyrelsen føler, at en af vore kærester er revet væk fra os, og vi må erkende, at det bliver en vanskelig opgave at finde en værdig arvtager til den fornemme formandspost. Vi siger tak til en formand, der fulgte med tiden og dens strømninger blandt de mange gamle elever, der sluttede op om Roskildenser-Samfundet, men som også mere end nogen anden forstod at værne om gamle og nedarvede værdier.

Vi vil i Roskildenser-Samfundets bestyrelse føre elevsamfundet videre i vor afdøde formands ånd og i det daglige virke søge inspiration i de mange gode minder, som han har efterladt os.

M. Røest-Hansen
Næstformand.

Prygl i skolen

En af Roskilde museums skatte: den eneste bevarede ferle, fundet ved opgravning i Fondens Bro.

En af Hans Rønøs mange lørdags-artikler i Roskilde Tidendes serie: „Billeder fra det gamle Roskilde“ handlede om gamle tider i den skole, han selv følte sig så knyttet til lige fra sin skoletid til sin død. Vi bringer den her til minde om det store arbejde, han gjorde for sin skole og for sin by.

I århundreder, ja i årtusinder, har pædagoger ment, at lærdom nødvendigvis skulle bankes ind i børn. Først i vor tid har man forstået, at dette synspunkt er forkasteligt. Prygl er nu en meget sjælden foreteelse. I henhold til undervisningsministeriets cirkulære af 15. september 1938 må legemlig straf kun anvendes i alvorlige tilfælde, fortrinsvis overfor elever, der har vist rå og hensynsløs optræden overfor mindre kammerater. Der må ved slige lejligheder „med besindighed og alvor“ gives tre slag med spanskrør udenpå tøjet. Det er således forbi med i hidsighed at tæve løs på eleverne. Mange ældre vil fra deres egen skoletid kunne huske modbydelige eksempler på lærere, der berøvet vid og sans høvlede løs med spanskrør og slog lussinger, endda når der kun var tale om drengestreger, som en pædagog i nutiden ville ignorere komplet eller smile ad. De gamle lærere var imidlertid frygtelig bange for, at der skulle gå skår i deres værdighed. Den, der skriver disse linjer, husker en rask dreng, der narrede en afholdt lærer april på en ganske uskyldig måde („Hr. X, der sidder en klat jord på Deres sko“). Reaktionen var en knaldende lussing, der sendte dren-

gen i gulvet og for altid helbredte ham og os andre for venlige følelser overfor denne såkaldte pædagog.

Hvad nulevende kan huske, er imidlertid kun de allersidste spor af det barbari, der rådede i fortidens skoler. Kløge og forstående folk har gennem tiden forsøgt at forbedre forholdene, men deres reformplaner fandt ingen jordbund. Lærerne, der i deres egen skoletid var blevet forrået med tæv, lod disse gå videre til næste generation. Kun sådan kunne der komme balance i tingene, mente de.

Over disse linjer er afbildet en forholdsvist mild „udgave“ af en ferle, det eneste bevarede eksemplar af middelalderens frygtede torturinstrument, der i sine skrappeste udgaver var forsynet med metalknopper, der slog synderen til blods, ofte invaliderede ham og i værste tilfælde dræbte ham. Fortrinsvis blev den brugt på håndoverfladen, der derfor jævnlig sad i et blodigt kød, fuld af betændelse, der blev vedligeholdt med nye slag. Christian II forbød brugen af ferlen i skolerne: „Skolelestrene skulle herefter ikke have ferler, som de hidtil have haft, eller slå børnene så umådeligt og uskelligt, som de hidtil haver.“ – Kort efter kongens afsættelse blev hans love imidlertid brændt som „stridende mod gode sæder“, og ferlen kom frem igen.

En af vore betydeligste forfattere fra reformationstiden, bibeloversætterten Christian Pedersen, udsendte i 1531 et skrift: „Om børn at holde til skole“.

Han går heri hårdt imod prygleriet „den ubarmhjertige hudstrygelse og slag af ferler og store bøddelris, med hvilke skammelige og umenneskelige slag og hug de umilde skolemestre fordrev mange unge peblinge fra skolen og god lærdom. Ufornuftige skolemestre og lærere flængte, slæde, hudstrøge og sloge de fattige børn, at blodet løb dem ned i deres hoser ad ryggen for et ords skyld, som de fare vild udi“. Christian Pedersens bog havde ingen virkning. Barbariet fortsatte som hidtil.

Fra Roskilde Katedralskole foreligger flere uhyggelige beretninger om mishandlinger. Den senere præst i Ribe, David Grønlund, skildrer således i sine dagbogsoptegnelser fra årene 1724–36 de frygteligste lidelser, han som kun tiårig blev udsat for i skolen. Om lektionerne var forstået eller ej var ganske ligegyldigt, men opremsningen skulle

være fejlfri. Den mindste fejl ansås for udslag af dovenskab. En sadistisk lærer, Søren Vicard, klædte til sidst Grønlund nøgen og slog ham med riset fra nakke til hæl, indtil hans krop var fuld af blodige sår. Han måtte holde sengen nogle dage, men blev ved tilbagekomsten modtaget med nye prygl, så han aldrig nåede at få sin ryg nogenlunde helet. De andre drenge havde det på lignende måde. Ingen af dem turde klage til forældrene, fordi det blot ville medføre yderligere afstraffelser.

Tider skifter og sæder mildnes, står der i sangen. Hvad korporlig afstraffelse i skolen angår, har det unægtelig været frygtelig længe at få sæderne mildnet. Men nu er de det. Trygge og glade går vore børn i skole.

Hans Rønø.

Hroar-sold og våde varer

I Roskilde Tidende har man i det forløbne år kunnet læse to artikler, der har berettet om de problemer, der kan opstå, når elever fra Katedralskolen får for meget af de våde varer.

I den ene fortæltes om nogle unge gymnasiaster, som den 19. marts — efter at have turet på forskellige værtshuse — var kommet i slagsmål dels på Algade og i Bondetinget, dels andre steder. Under et af disse sammenstød var en af gymnasiasterne blevet så alvorligt såret af knivstik, at han en overgang svævede i livsfare. Han overlevede dog, men der kom „sag“ ud af det, og affæren vakte en del opsigt. — — —

Glemte jeg at fortælle, at det var i 1737?

Den anden artikel fortalte om det spiritusforbud ved „solderne“, der for relativt nyligt er blevet indført på Roskilde Katedralskole. At rektor med skolekommissionens billigelse måtte ty til så drastisk et skridt, skyldtes

ikke så meget faren for knivstikkeri og anden voldelig adfærd, men mere det faktum, at de vordende studenter nu for alvor er blevet motoriserede. Og øl og bilkørsel står som bekendt ikke så godt til hinanden. Det er selvsagt forståeligt, at rektor ikke bør tage ansvaret for at sende blot én spiritusbilist ud på vejene efter et HROAR-sold. Ingen tvivl om det. Men alligevel er det ærgerligt, at man har måttet skride ind på denne måde. Nu siges der at være blevet halvtomt og kedeligt ved „solderne“.

Så kunne man spørge: betyder det egentlig så meget, ud over at det er slemt for foreningens økonomi? Der er alligevel så mange andre steder, hvor man kan få afløb for sin trang til at feste.

Måske, ja. Men det skal alligevel siges, at solderne — mens ølhanen endnu var åben, og der derfor var tilstrømning — gav eleverne en fortræffelig mulighed for at lære

hinanden at kende på tværs af classeskellene. Måske hjalp netop et par øller med til at ryste de værste hæmninger bort. Det kan mange gamle RKS'er skrive under på. Så kan man diskutere, om det ikke er trist, at folk bliver væk, når der kun bliver budt på hængemuleøl og sodavand. Men det er vel en anden historie. Kendsgerningen er, at de før så muntre og uforglemmelige „sol-der“ filsyneladende er en saga blott. Det er en skam.

Naturligvis kunne man forsøge med et veritabelt net af sikkerhedsforanstaltninger for at undgå, at festdeltagere i mer eller mindre spirituspåvirket grad begiver sig hjem i bil: deponering af bilnøgler, kontrol ved parkeringspladsen, strenge disciplinære sanktioner mod elever, der forser sig, øl-rationering m. m., men det er let at se, at en sådan udvej ikke er farbar. Det er simpelthen for meget at forlange af skolens ledelse. Den har jo også andet at tage sig til.

Men blot må man ikke tro, at nutidens gymnasister er blevet mere løsslupne og

tankeløse end dem i gamle dage. Såvel i 1737 som senere (den opmærksomme læser af Roars Kilde vil erindre, at der i nr. 47/1965 var en beskrivelse af et „vådt“ HROAR-sold og dets følger; det var i 1911) har der været problemer, når der blev skænket alkohol for RKS'erne. Havde peblingene i 1737 haft biler, havde sikkert også en og anden af dem kørt rundt i en salig rus i datidens Roskilde. De havde bare ikke den mulighed. Så trak de i stedet kniven, eller, som Roskilde Tidende fortæller, løftede kirkegårdens låger af og bankede på folks døre midt om natten.

Som sagt: man forstår til fulde rektors beslutning. Kun en vis selvjustits hos festdeltagerne kunne have forhindret den. Den fandtes ikke, og den har måske aldrig eksisteret alligevel, at kommende RKS'ere skal gå glip ret på det felt. Men ærgerligt er det nu af de dejlige aftener, vi andre var heldige at opleve.

Eskild Jensen,
st. 1965.

Lektor Arhnung in memoriam

Forhenværende lektor, dr. phil. *J. O. Arhnung* døde i Roskilde lørdag den 18. maj 1968 – nøjagtig to måneder efter sin 76-års fødselsdag.

Han var cand. mag. fra 1913 og ansattes ved Roskilde Katedralskole i 1915. Han var adjunkt med fagene historie og dansk, da jeg i 1925 blev optaget i skolen. Han arbejdede allerede dengang på sit livsværk: „Roskilde Domkapitels Historie“, og bad mig af og til om at komme hjem til sig – han boede dengang i Klostervang – og hjælpe sig med at sortere emnekort m. m. Herved fik jeg et godt indblik i hans store omhu med og kærlighed til arbejdet, der var meget omfangsrigt og krævende.

Jeg tror ikke, at vi børn rigtig forstod at værdsætte denne stille, lærde idealist efter fortjeneste. Et begejstret udbrud fra ham som: „Er det ikke interessant!“, blev vist alt for ofte besvaret med et fraværende blik. Men jeg ved, at der bag hans lidt tilbage-

trukne væsen skjulte sig en ægte varme og interesse for sine elever. Jeg husker en dejlig cykletur, som adjunkt Arhnung arrangerede for klassen til Ringsted (dengang kunne man cykle!), hvor han viste os Sct. Bendts kirke og på tilbagevejen fortalte levende om egnens historiske tildragelser. Han var næsten hele tiden i spidsen for kolonnen. Jeg husker også hans hjælpsomhed og bedrøvede blik ved eksamensbordet, når man alligevel kørte fast i den habsburgske slægts forgreninger.

I efteråret 1937 antoges hans disputats om domkapitlets historie af Københavns universitet til forsvar for den filosofiske doktorgrad. Den højtidelige handling fandt sted i universitets-annekset, og jeg havde fået orlov fra militæret for at overvære den. På første række sad bl. a. rektor Boëtius med hånden bag øret og lyttede. Som opponenter ex officio var den fremragende og særprægede historiker professor Erik Arup, der havde været Arhnungs lærer, og ex auditorio opponerede den lærde jesuitterpater, dr. Otto, der karakteriserede doktoranden som en sand videnskabsmand. Værket havde Arhnung tilegnet mindet om sine egne og sin hustrus forældre. Domkapitlets historie var ført frem til år 1416 (biskop Jens Peder Lodehats dødsår), men kapitlet fortsatte til omkr. år 1670, og Arhnung havde allerede samlet en del materiale til værkets sidste del. Alene første del omfattede 458 sider.

Nogle år efter fandt jeg i Hassings antikvariat „Roskilde Domkapitels Historie til 1416“ med dedikation til „Hr. rektor Vilh. Boëtius“. Den var efter rektors død havnet der, og den måtte jeg selvfølgelig have.

Atter gik der nogle år. Så fik jeg nogle undersøgelser på rigsarkivet, og her traf jeg jævnligt Arhnung fordybet i gamle folianter. En dag sagde han til mig: „Nu skal De se, hvad jeg har fundet. – Nej, Harald, skal vi ikke være dus?“ Det var for mig et ridder-slag.

Så kom den dag, hvor jeg mødte ham på Købmagergade. Han kom hen til mig og sagde: „Nu ser du for dig en forhenværende lektor“. Vi mødtes atter i domkirken ved

dens 1000-års jubilæum i 1960, og siden besøgte jeg ham på Knud den Stores vej, hvor jeg bemærkede, at det var dejligt, at han havde udsigt til domkirken. „Ja, vi vil ikke slippe hinanden“, sagde han stille. Man sagde om Maximilian I, at han var Europas sidste ridder. Man kunne sige om Arhnung, at han var Roskildes sidste kannik.

Han fortalte mig engang, at når han efter sin afgang vikarierede på skolen, forberedte han sig selvfølgelig til timerne. Han var altid meget samvittighedsfuld.

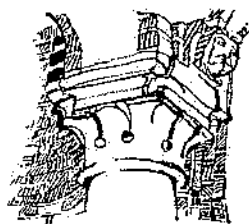
Engang besøgte vi sammen klosterkirken i Sorø, hvor vi traf nogle kloge hoveder, som forgæves prøvede at tyde en delvis ødelagt latinsk minuskel-indskrift. Da de var gået, spurgte jeg Arhnung, om han kunne få sammenhæng i den. Det kunne han, men han ville ikke være påtrængende overfor de fremmede.

For få år siden overrakte han mig sit sidste værk, „De hellige tre Kongers Kapel ved Roskilde Domkirke“, der vel ikke er digert men såre vægtigt. Heri er nedlagt et umådeligt og minutøst arbejde – til dels af genealogisk art til forklaring af især kalkmalerierne. Også kapellets interne liv er grundigt og indgående behandlet. Jeg mødte ham ofte i kapellet bevæbnet med en stor kikkert og en stige.

I et af sine breve til mig skrev han, at han vist ikke havde slået til i skolen, og at han var klar over sin utilstrækkelighed. „Men“, føjede han til, „jeg er dybt taknemmelig og lykkelig for al den venlighed, der er vist mig“. I hans sidste brev til mig – godt en måned før sin død – skrev han blandt andet, at han ikke havde opgivet at skrive andel del af domkapitlets historie. Måtte en af vore historikere have mod og kræfter til at fuldføre hans værk!

Æret være hans minde!

Harald Rye Clausen,
Feldis, Schweiz.

Generalforsamlingen

Efter at rektor *Tolderlund-Hansen* traditionen tro var valgt til dirigent, takkede rektor for udnævnelsen til æresmedlem på sidste års generalforsamling, da han på grund af studieophold i USA var forhindret i at være til stede ved udnævnelsen.

I sin beretning gennemgik formanden, *Hans Rønø*, årets begivenheder, der alle var nærmere omtalt i Roars Kilde: 50-års jubilæet den 29. oktober 1966, generalforsamlingen og jubilæarfesten den 6. november 1966, festen for de yngre årgange den 15. april 1967 og dimittendfesten den 24. juni 1967.

Roskildenser-Samfundets legat på 500 kr. var uddelt ved translokationen og Oxholms og Rørdams legater á 100 kr. ved dimittendfesten.

Pigegymnastikopvisningen den 21. marts 1967 blev overværet af sekretæren, *Inge Winther*, der havde uddelt 12 sølvbægre efter lærerindernes indstilling.

„Roars Kilde“ havde fået nyt udstyr og ny redaktion.

Salget af „Skolens Historie“ var gået tilfredsstillende. Der resterede nu ca. 300 eksemplarer af oplaget på 1000.

Medlemstallet lå på ca. 1200 og var nogenlunde konstant fra år til år, idet afgang på grund af kontingentrestance udlignedes af nyindmeldelser.

Formanden gav udtryk for bekymring for foreningens trivsel, når skolen blev flyttet til Hølbækvej, og fandt det krænkende for den 1000-årige katedralskole, at der skulle bygges en tvillingskole til den — i Vallensbæk.

Efter at have udtalt en tak til bestyrelse og revisorer sluttede formanden med at mindes de i årets løb afdøde medlemmer: æresmedlem, rektor *V. S. Lauritsen*, civilingeniør *Holger Varde* (IV kl. 1894), revisor, cand. mag. *Otto Jensen* (st. 97), stiftsprovst *Johannes Fog-Petersen* (st. 99), lektor *K. K. Brøndsted* (st. 01), forpagter *Eggert Boserup* (r. 1908), fuldmægtig *Johannes Schram* (r. 08), skovrider *V. Benzon* (st.

12), arkitekt *Svend Enggård-Petersen* (r. 12), sognepræst *Ager Lund-Sørensen* (st. 15), direktør *Jørgen Engelstoft* (st. 27), pastor *N. Johs. Lorenzen* (st. 30), civilingeniør *Ivar Høllborn* (st. 37).

Det reviderede regnskab blev forelagt og godkendt. Af studie- og uddannelsesfondens regnskab fremgik det, at der var ydet 16 nye lån, hvorefter der ialt var 56 lån løbende. Lektor *Svend Johannsen* udtalte, at lånetrangen er voksende, og at bestyrelsen var blevet enige om, at fremtidige lån fortrinsvis skulle ydes straks ved studietidens begyndelse, inden ungdommens uddannelsesfond kunne træde til. Renten, der i mange år kun havde været 2 %, var nu efter bestyrelsens vedtagelse forhøjet til 5 % for nye låntagere.

Beretning og regnskab blev enstemmigt godkendt.

Kontingentet for 1968/69 blev på bestyrelsens forslag forhøjet fra 15 til 20 kr. årligt, for de 8 yngste årgange fra 8 til 10 kr. årligt. Livsvarigt medlemsskab blev forhøjet fra 200 til 300 kr.

Til bestyrelsen genvalgtes teaterinspektør *Holger Rørdam*, musikpædagog *Carina Andersen-Rosendal*, lektor *Svend Johannsen*, ekspeditionssekretær *Birthe Juul*, lægesekretær *Inge Winther* og bibliotekselev *Kirsten Reisby*. Til at repræsentere dimittenderne i de kommende 2 år valgtes student *Alexander Crone*.

Landsretssagsfører *Esbjerg Johannsen* blev genvalgt til revisor.

Ingen ønskede ordet under „Eventuelt“, og dirigenten kunne slutte generalforsamlingen, der var afviklet på rekordtid.

Formanden udbragte et leve for rektor med tak for flaghejsningen på skolen, brugen af festsalen og rektors hyggelige ledelse af generalforsamlingen.

Når livets fernis rasler af jubilarerne

Engang imellem sker det ubegribelige!

Jeg erkendte det ved Roskilde-Hallen denne sommer i al sin legemlige pragt, da en række seriøse damer og herrer indfandt sig, og man med undren kunne konstatere, at bag pondus, briller og det tynde hår med gråt islæt, befandt sig bare en gammel elev, som i virkeligheden ikke var så forskellig fra dengang.

Vel er den luvs lidt — den gamle saneringsmodne, som nu skal rømmes, og vel bar bordene allerede dengang indridsede navne helt tilbage til Adam og Eva — og et par stykker før dem. Men trods fernis og oliemaling i voldelige mængder, er der et eller andet i luften, som ikke er til at få has på. En molykulær sammensætning som bevirker, at man blot skal anbringe de nævnte seriøse jubilarer i deres gamle klasseværelse og på deres gamle pladser (de mest forkalkede kunne forresten ikke huske, hvor de sad), så ville de i løbet af 2—3 minutter åbenbare deres rette sindelag, og vise sig lige så sjove, tåbelige og rare, som de var for 25 år siden.

Livets fernis rasler af eleverne.

Og når så skolens nye, ukendte rektor pludselig står i døren, som rektorer har for vane, og overbærende skæver lidt til de alt for ungdommelige udfoldelser og venligt bemærker: „Nu vil jeg gerne vise de nye lokaler ovenpå, så kan I gå ned og lege videre bagefter“ — vel, så føler man sig virkelig hjemme igen.

En skole er vel først og fremmest de mennesker, der befolker den, men også de udefinerlige, mærkbare spor, som er efterladt af dem, som gik forud, uanset dette kan være fastslået i mindegange med portrætter, der møder sin beskuer med strenge blikke, samt latinske indskrifter, der virker som uløselige ligninger for en elev af matematisk herkomst.

Og dette udefinerlige skal vist helst — uanset hvor snedige og indviklede skoleordninger man måtte være i stand til at opfinde — forplante sig fra elev til elev, og fra

lærer til lærer — og finde sin tilpassede form i dagens aktuelle liv.

Vi var heldige i de årgange, for vi nåede at kende den gamle lærerstab, og vi groede op under dem, som nu er bedagede lektorer.

Dagens barfodede dimittender ville sikkert kalde dem originaler — med lang o-lyd, der går over i å — men bag de langskødede jakker og de løse manchetter var personality. Det, der dengang betød personlighed, viden og menneskelighed.

Lovsangssalen mandag morgen — 400 elever (hvilket tal!) der summede for at berette om den forgangne week-ends begivenheder.

En stor skikkelse, der ligesom pludselig fyldte den tomme gulvplads i midten op. Et håndklap og resten var tavshed, man turde knapt nyse.

Og så erkendte man pludselig hele profilen. Let skrævende fodstilling, hænderne fast samlede på ryggen, ansigtet med de stærke blå øjne og det veltrimmede hvide skæg let løftet mod loftet — lektor Rath-sack.

Indvøndig inspector, der kunne puste en gang tom for elever, blot ved at vise sig i den ene ende. Det var ikke af frygt vi sprang, for så man ham dybt i øjnene, var det mildhed og forståelse, man mødte.

Enhver skole med respekt for sig selv, havde en lærer af militær oprindelse til at lære drenge gymnastik og svømning.

Vor var uforlignelige løjtnant Jensen, der, foruden at beherske sporten, var skriftkløg og prøvede at disciplinere vor skrift med den rette hældning samt fordeling af tryk på op- og nedstreger.

Vi blev forøvrigt sikkert et sundt slægtled, fordi rensningsanlæg ikke var opfundet, og svømning fra skolens badeanstalt kun blev aflyst, når løjtnanten fra 2. m-vippen havde skønnet fjordens vande for uklare til menneskeligt ophold. Langsom omklædning blev honoreret med ekstrømklædning på tid, uden at resten af klassen gik i strejke.

Førerprincippet var opfundet på skolen

længe før gemanerne tog ideen op — og med et langt bedre resultat. Klokkeren 10 blev den daglige rapport om klassens ve og vel aflagt for den største blandt alle førere, rektor V. S. Lauritsen.

Streng og myndig sad han bag det store skrivebord og traf lynhurtigt sine afgørelser med den markante underskrift V. S. L., der også virkede stærkt på opslagstavlens meddelelser.

Charlotte Schiøtz — alene navnet — spinke, hvidhåret, gulddindfattede briller, lidt krumbøjjet under årenes vandring fra det gamle slægtshus i Bondetinget. Til elevernes fryd altid lidt forsinket til geografitimerne, men når hun indtraf, blev det til vidunderlige historier om dengang meget fjerne lande. Hos hende var der ingen som vovede — eller havde lyst til — det gamle trick, hvor første række rejste sig op med træk i de lange borde, så den løse lærerplade forsvandt på gulvet med et brag.

Dette udtryk for speciel elevhumør ventede på de yngre vikarer.

Det var onde tider. Indtil flere elever bevægede sig pr. cykel og muskelkraft adskillige mil frem og tilbage — daglig — for at hente visdommens honning hjem til de små udsteder.

De kunne endog antræffes under ubehagelige klimatiske forhold såsom regn, sne og blæsevejr, dog iført oilskinsfrakker til anklerne.

Men frem og tilbage kom de, blandt andet fordi de simpelthen skulle.

„Drei Männer im Schnee“ var verdens bedste tysk bog. Særlig når lektor Werner kunne lokkes til at læse op. Hvem der mørede sig bedst — lærer eller elever — har jeg aldrig kunnet afgøre.

For så kunne det udefinerlige øjeblik indtræffe, hvor oplæseren — helt fanget af den lune humor — glemte sine tilhørere. Lydstoppet var fuldstændigt, men læsningen fortsatte indtil en dyb klukken gik over i den karakteristiske latter, som vi alle elskede og uvidende om årsagen gerne deltog i.

„Det var sgu morsomt, men I hørte det

forresten ikke,“ var den afsluttende kommentar — og så tog vi fat forfra igen.

Det var en brydningstid, hvor selv fysik kunne konverteres til en brav diskussion om nationalfølelse og den slags.

I heldigste fald fulgt op af oplæsning af gamle, slidte bøger. Så var fysiklærer Lund faglig på en anden måde — sønderjyde og bevidst dansker.

Og vi rystede lidt uforstående på hovedet, da han i 1941—42 fremsatte dristige teorier om, at problemet var at kunne sammenpakke et passende antal atomer og så få dem til at dele sig igen. Så kunne den krig hurtigt afsluttes.

Det fornemme ved optagelse i 1. g var muligheden for medlemskab af elevforeningen Hroar, hvis spraglede plakatskab i skolegården i fire år havde fortalt om lukkede lørdagsmøder for de indviede.

Det var forfremmelse, men den blev hurtigt reduceret, når man ved den første generalforsamling blev gjort opmærksom på, hvilken uvidenhed om de højere materier man i virkeligheden repræsenterede, og 1. g's samlede stemmetal max. kunne forvente at blive repræsenteret i bestyrelsen med en 2den redaktør af Pallas.

Stakkels Pallas, som havde lagt navn til det usædvanlige ugeskrift for gymnasieelever. Hun har formodentlig lynet fælt i de olympiske højder. Men vi morede os herligt på lærere og elevers bekostning, når foredragsholderen var blevet takket smukt af formanden og lempet ud af lokalet.

Og sæsonen løb, alvor vekslede med spøg. Højdepunktet var vel egentlig julesoldet, hvor der både måtte ryges og nydes pilsnere i behersket omfang.

Hvilken stund, når bestyrelsen havde ryddet rimeligt op og spiste resten af natmaden hos familien Døssing på kvisten.

Da „ældre“ Stanley stadig rumsterer med skolen, skal ingen detaljer røbes, men den tanke strejfer, om der egentlig er nogen lærer, der ved så meget om så mange elever som den rigtige pedel.

Spotlightet drejer, mange andre personer og begivenheder dukker op.

Mange mennesker — og det er det vigtigste.

Nogle var der længe, man erkendte dem — andre passanter — alle efterlod de noget af det udefinerlige, men de må vente til en ny jubilæumsanledning.

Eleverne fra den tid tør jeg overhovedet ikke beskæftige mig med. Dertil virker de alt for unge og slagkraftige!

Men en ende skal der hæftes på — de unge lærerkræfter.

Emmy Moes — sanglærerinde — der ligesom pedellen nåede at se alle eleverne dybt i øjnene og blev en ven/veninde for mange.

Unge Christiansen, allerede dengang inkarneret ungkarl og samtidig klasselærer for en flok uvorne unger, der fik ham til at farte landet rundt, i det mindste Sjælland — endog på cykel til Kalundborg i modvind.

Og Jofar — undskyld den respektløse omtale, engageret og aktiv, måske den første lærer fra Latinskolen (gammel dansk betegnelse!) som passerede byens hovedgade iført shorts.

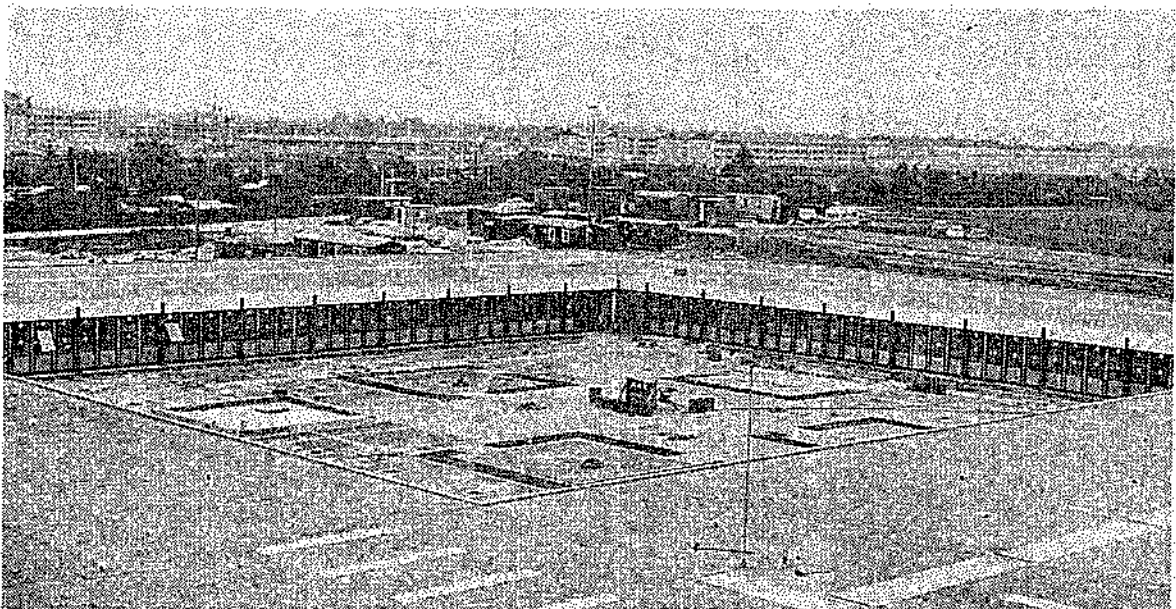
Og lad dem så bare postulere, at jeg er et halvsenilt ældre vrøvlehed, hvis aftagende tankevirkosomhed idealiserer det forgangne.

Vel var det ikke skæg og skønhed altsammen, og vel beskæftigede vi os med alle elevers drøm til enhver tid: den evige sommerferie.

Men den blev trods alt også kedelig, og så kunne man ligefrem længes efter duften af nyferniserede gulve, sådan som de kun kan lugte i en gammel skole.

Skriver Hans
af årg. 43.

Livet bliver anderledes i den ny skole

Redaktøren har bedt mig skrive lidt i forbindelse med flytningen til Katedralskolens nye bygning. Det gør jeg gerne, idet jeg vil benytte anledningen til at forklare de tidli-

gere elever, hvorfor en gymnasieskole i dag opføres efter ganske andre principper end dem, de kender fra deres egen skoletid.

For det første er klientelet et andet, al-

dersmæssigt. Den mellemskole, som tidligere var den store, fæste blok, hvorpå gymnasieklasserne hvilede som et — ganske vist ret bastant — tårn, nu afløst af noget, der snarere kunne sammenlignes med et æble: en stor klump af gymnasieklasser, under hvilken der sidder en lille stilk i form af en ensporet realafdeling. Sagt med tal: I gamle dage ca. 250 i mellemskole og realklasse mod godt det halve i gymnasiet. Nu ca. 60 i realafdelingen og 570 i gymnasieklasserne.

For det andet er som følge af den indførte grendeling klassebegrebet i nogen grad gået i opløsning. Ganske vist består de i 1. g etablerede klasser gennem de tre år, men i 2. og det fornødne specialudstyr. Nu kommer læreren ikke mere til klassens lokale, men eleverne til et engelsk-, tysk-, historielokale o.s.v.

Til gengæld er der for eleverne uden for timerne skabt rummelige og yderst tiltalende opholdslokaler: en vandrehal, to spisesale med siddeplads til alle omkring cirkelrunde 8-mandsborde, en garderobe med plads til hver enkelt elevs tøj og taske, rummelige toiletter m. v. Dertil, og ikke mindst: midt i det firelængede kompleks en meget smuk fliselagt atriumgård med siddeplads i hækhegnede kvadrater, træer med høj stamme og beskedne kroner, stort fuglebad med indlagt varme, så det er frostfrit også om vinter. 3. g. dannes der i mere end en trediedel af undervisningstiden nye grupper, bestående af elever fra flere parallelklasser: klassisk-sproglige, musiksproglige, biologer, snart også

samfundssproglige og samfundsmatematikere. Nogle har fransk, andre russisk, nogle vil i den nye skole få formning, mens andre har musik, og stadig arbejder flere klasser sammen i gymnastik.

For det tredje er kravet om specielt undervisningsmateriel ført frem med vægt af næsten alle fag. Hvad der tidligere var forbeholdt kemi, fysik og biologi, gælder nu overalt. Audiovisuelle hjælpemidler spiller en stigende rolle overalt. Og kravet om mere individuelt engagerende undervisningsformer nødvendiggør, at specialsamlinger af bøger, kort og adskilligt andet er til stede i direkte forbindelse med undervisningslokalerne.

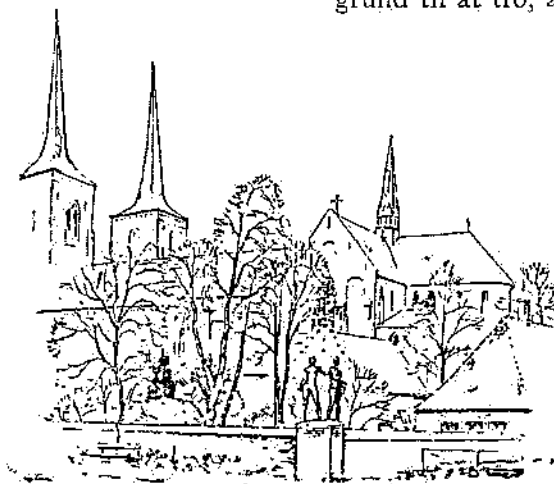
Alt dette har ført til, at man har strøget begrebet hjemmeklasse, indrettet alle undervisningsrummene med deres særlige formål for øje og lagt dem tæt op ad depoter med ren. Forhåbentlig får vi med tiden denne „gård“ prydet med god moderne skulptur.

Løvrigt på det omfattende terræn uden om bygningerne grønne områder med græs og buske samt mod syd en botanisk have i tilknytning til biologilokalerne.

Under disse forhold vil skolelivet sikkert skifte karakter. Der vil måske ikke opstå det classesammenhold, som mange ældre mindes med glæde. Til gengæld vil kammeratligt liv kunne udfolde sig på tværs af klasser og grenhold, og det er måske heller ikke at foragte. Ingen vil hindre, at grupper finder sammen om et stambord eller hygger sig i læ af avnbøgehækken i en af atriumgårdens kvadrater.

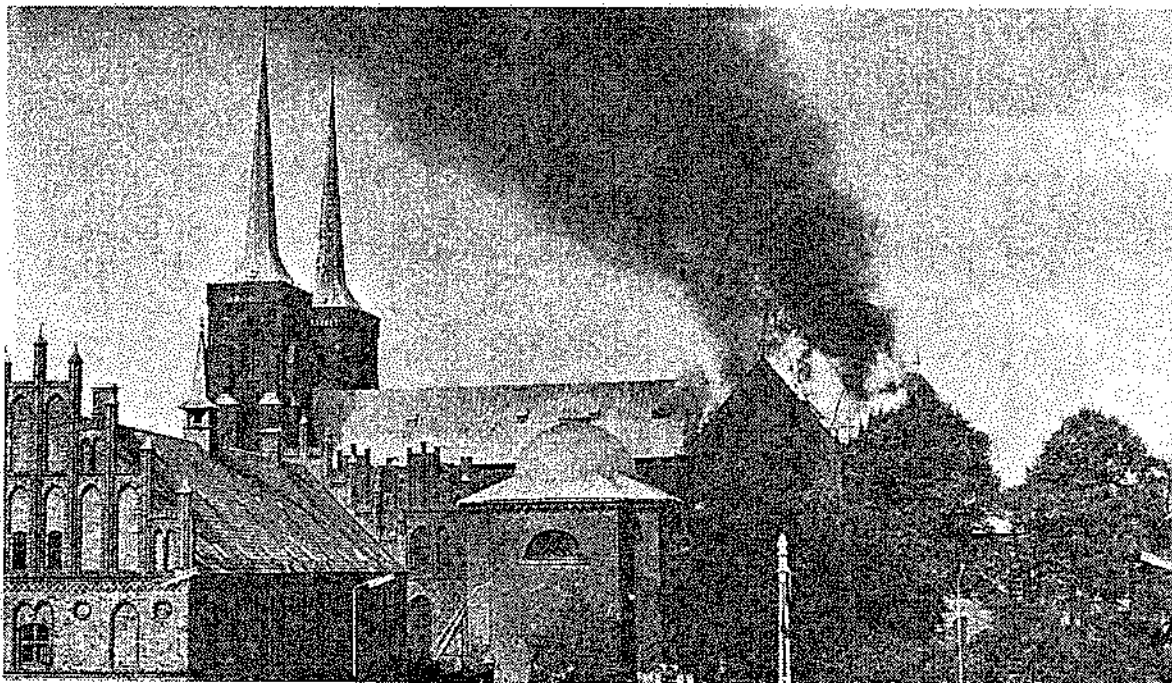
Det bliver anderlede, men der er ingen grund til at tro, at det bliver ringere.

G. Tolderlund-Hansen.

Roskilde Domkirke brænder...!

27. august 1282 - 14. maj 1443 - 26. august 1968

Roskilde Domkirke er brændt .....!

Det var det første, jeg fik at vide om katastrofen af en gæst, der hæsblæsende kom susende på rygtets vinger.

Jeg sad i lun hjemmehygge ved skrivemaskinen på Vesterbro kun 30 kilometer fra skolebyen. Men jeg var lykkeligt uvidende om tragedien, indtil det hele var forbi.

Var det et chok...? Ja, mon ikke...? Roskilde uden domkirke...? Det var ufatte- ligt...!

Jamen, var det rigtigt...? Kan sådan en hel domkirke brænde...? Jeg dykkede ned i mine bøger og fandt ud af, at Roskilde domkirke tidligere har været hærget af ildsvåde to gange.

Vilhelm Lörentzen fortæller i sin bog, at der findes tydelige spor på kirkens mure fra branden den 27. august 1282.

„I dette Aar gik Domkirken op i Luer“, siger *Lundeårbogen*, der anses for en af de pålideligste kilder fra denne periode. Brandårsagen anføres som „gnister fra ærkedegnens køkken.“

Langt voldsommere var branden den 14.

maj 1443, om hvilken der berettes, at „*Roskilde Domkirke brændte udvendig tillige med sine Tårne, Klokker, Vinduer og andre Prydelser*“. Det meddeles kort og godt, at branden denne gang skyldtes „vådeild“.

En trøst var det at læse om, hvor modstandsdygtig kirkens murværk havde været. Og hvælvingerne styrtede ikke sammen efter de to brande.

Men hvad med den gamle dom-skole, kunne den også have været i fare...?

Ja, det har den ialtfald været, skriver *Ada Bruhn Hoffmeyer* i sin bog om skolen. Hun har fundet en beretning af gråbrødemunken *Peder Olsen*, der fortæller, at „*Kannikeresidenserne*“ ødelagdes ved branden i 1282, ligeledes antændt af gnister fra ærkedegnens køkken. Han må have været en værre ædedolk den ærkedegn med alt det braseri i sit gnistrende køkken.

Så meget vidste jeg, da radioavisen bragte den beroligende meddelelse, at branden var slukket. Kirken var reddet, og flammerne havde tilsyneladende ikke forvoldt uoprettelige skader.

Såsnart telefonnettet var kommet til kræfter efter det totale sammenbrud på katastrofedagen, ringede jeg til rektor Tolderlund-Hansen for at få en samtale med ham om domkirke-branden set fra skolens synspunkt. Med sin dobbeltstilling som katedralskolens rektor og formand for Roskilde domsogns menighedsråd, kunne han godt kaldes en slags „ærkedegn“ i dette specielle tilfælde.

Rektor svarede: „Jeg har ikke tid! Men kom alligevel...!“

Samtalen fandt sted i skolens kontor, hvor rektor Tolderlund-Hansen sad, da den første telefoniske meddelelse om branden kom fra „Roskilde Tidende“. Flere steder på skolen havde man allerede lugtet brandrøg, men ingen drømte om, at det var fra domkirken.

Det var midt i næstsidste time, fortæller rektor, og jeg var straks klar over, at skolen måtte evakueres. Men det var ikke nødvendigt at sende bud efter eleverne. De kom af sig selv, og de skal have den ros, at de opførte sig som voksne mennesker. Det var, som om de alle forstod, at dette kunne udvikle sig til en national katastrofe.

Spørgsmålet var, om skolen virkelig var i fare? Hvad skulle vi foretage os? Jeg besluttede at fjerne de vigtigste dokumenter, protokoller, kartoteker, regnskaber o.s.v. Det blev altsammen bragt i sikkerhed i den fjerreste ende af gymnastikbygningen på den anden side af gaden.

Og så stod vi bare sammen med de mange hundrede tilskuere i Skolegade og hele vejen ned gennem Bondetinget og stirrede på dette uhyggelige fyrværkeri af flammer, gnister og røg. Efter at røgmasserne var begyndt at vælte frem, varede det kun få minutter, før kirkens tag stod i lys lue. Og kort efter flammede Margrethe-spiret som en fakkel. Men ingen kom med højlydte eller sensationslystne kommentarer. Alle var tavse og overvældede, også skolebørnene.

En af de lærere, der har medvirket ved skolen en menneskealder, sagde dagen efter branden: „Jeg var meget betaget af vore elevers holdning under katastrofen, deres stiltfærdige grebethed og medleven. Det tror jeg ikke, vi havde kunnet opleve for 30 år siden.“

Jeg skal ikke gøre vore elever til engle, hvad de vist heller ikke vil bryde sig om. Men i en tid, hvor mange har så meget ondt at sige om ungdommen, synes jeg, at dette lille træk bør medtages i beretningen om branden i domkirken.

Heldigvis bar vinden fra, så hverken skolen eller rektorboligen var alvorligt truet. Jeg holdt især øje med fløjen ved Duebrødre klostrets have, hvor det føg med gnister. Jeg var også inde i kirken, da jeg som formand for menighedsrådet havde interesse til begge sider.

Det var et rystende syn! Røgen bølgede gennem det store kirkerum. Gnister og glødende stumper fra taget regnede ned over koret sammen med en syndflod af vand. Gennem glughullerne hvæsende ildsøjler ind under hvælvingerne. Da røgen også begyndte at vælte ud af glughullerne i vestgavlen ved tårnene, troede jeg, at hele kirken var fortabt.

Jeg tænkte: Dette er en national tragedie. Eller ... rettere sagt ... jeg tænkte, at jeg slet ikke vidste, hvad jeg skulle tænke!

Det eneste, der beroligede mig lidt, var, at jeg som formand for menighedsrådet vidste, at vi har gjort alt, hvad der er menneskeligt muligt for at undgå en brandkatastrofe. Der er ingen tvivl om, at det var en brandmur med ståldør på loftet, der reddede domkirken.

Ekspertene mener, at hvælvingerne og murene vil holde, men de kan selvfølgelig ikke garantere det med fuld sikkerhed. Derfor er Dronning Margrethes sarkofag og de andre historiske klenodier i koret beskyttet med solide kasser af jernbeton. Ovenpå er der lagt afstivende tømmer og beskyttende sandsække.

De berømte kannikkestole har ikke lidt overlast. Heller ikke den historiske altertavle, der nu befinder sig på palæet og skal undergå en iøvrigt længe tiltrængt restaurering på nationalmusæet. Sodet og røgsværtet er den selvfølgelig.

Det nye Margrethespir har vi mistet, desværre. Men gudskelov at det kun vejede 5 tons og ikke 17 som det gamle! Derfor måtte det forankres så grundigt, at det ikke

væltede med et brag under branden. Det segnede bare sagte om, ovenikøbet til den rigtige side uden at beskadige hvælvingerne.

De to klokker i Margrethe-spiret er blevet til uformelige malmklumper, men den ene var så defekt, at den var ubrugelig. Også „solene“ på siderne af Margrethe-spiret smeltede. Men ellers er ingen uerstattelige historiske minder gået tabt.

Et direkte tab var det, at vi gik glip af et foredrag om et „brændende problem“. Vi havde sikret os selvstø Frank Oswald, der i sidste time skulle have fortalt os om Tjekkoslaviet. Men da han på vej til

skolen så branden og afspærringerne, vendte han bare om og kørte hjem. Han var klar over, at foredraget var aflyst. På det tidspunkt var situationen også meget faretruende. Alt kunne ske...!

— Et sidste spørgsmål — findes der en evakueringsplan for skolen?

Rektor Tolderlund-Hansen smiler for første gang under samtalen.

Jå — den ligger parat og går ud på, at alle eleverne skal bringes i sikkerhed — ovre i domkirken!

Jørgen Andersen-Rosendal,
„Roars Kilde“s udsendte medarbejder.

Jubilarfesten

Den første lørdag i november holdt Roskildenser-Samfundet som sædvanlig fest på hotel Prinsen for jubilarer og medlemmer. Mange var mødt, og det blev en festlig aften under Hans Rønøs dygtige og veloplagte ledelse.

Der blev talt af en repræsentant fra hver af de jubilerende årgange, og stemningen var munter som altid, når gamle skolekammerater mødes efter måske mange års forløb.

Rektor Tolderlund-Hansen bragte jubilarerne en hilsen fra deres gamle skole, som endnu har sæde på domkirkepladsen. Han udtrykte sin glæde over daglig at færdes på dette minderige sted og fortsatte:

— Men nye er bygningerne ikke. I eftermiddag var jeg på rundvisning med nogle jubilarer, som ikke har set skolen i et halvt århundrede. Da vi fra lovsangssalen passerede uret, sagde en af dem: Hvor er det morsomt — nu kommer vi altså ud i den nye skole. — Så helt ny er den jo ikke for os andre. Den del, de talte om, er fra midten af tyverne.

Og nu beklager mange, at vi må flytte fra domkirkepladsen.

Men ikke situationen minder om den, som må have hersket mange steder, da man opløste det gamle landsbyfællesskab. De gamle bønder sagde til de unge, der ville

flytte ud: Nu har gården her været god nok til os og til vore forældre og deres forældre i mange led. — Men man flyttede. Hensynet til driften måtte gå forud for hensyn til pieteten. Og siden sagde alle, at man gjorde ret.

Vi håber, at eftertiden vil sige det samme om den beslutning, vi har været med til at tage. Som man har gjort det andre steder, f. eks. med min gamle skole, Haderslev Katedralskole.

Det største problem bliver, om vi i de nye omgivelser kan føre det bedste af traditionerne fra de gamle med os. Vi vil prøve på det. Men De må hjælpe os, for det vil vi trænge til. Tak for trofasthed mod skolen. Lad os stå sammen om den også i dens nye hjem.

Rektor sluttede med at hyldé Roskildenser-Samfundet, et af landets største skolesamfund, og understregede, at det synes at være så livskraftigt som nogen sinde.

Efter middagen fortsatte snakken og den muntre stemning i de mindre lokaler, og senere mødtes alle igen i den store sal, da ballet begyndte med den efterhånden traditionelle polonaise.

Endnu engang én festlig aften i Roskildenser-Samfundet sammen med gamle ungdomsvenner.

Årets jubilarer

S. E. & O.

50-års jubilarer

Studenter 1918, nyspr.

- Fru *Elisabeth Krag, f. Abitz*, Stjernens Kvarter 7 C, Albertslund.
Margrethe Buch. Afg. ved døden.
Fru *Inger Johanne Nielsen, f. Hansen*, Skodborg, Jylland.
Fhv. prokurist *Arne Harrekilde*, Gl. Kongevej 90, København V.
Fru *Hjordis Hartman-Smith, f. Hartmann*, 9 Middleton Street, Black Rock, Victoria,
Australien.
Fru *Clara Jørgensen, f. Henningsen*, Amagerfælledvej 41, København S.
Elna Jacobi, f. Kjellerup. Afg. ved døden.
Kontorchef *Aage Bülow Kornerup*, Søvej 39, Holte.
Læge *Aage Lund*, Strindbergsvej 52, Valby.
Højesteretssagfører *Hjalmar Lund-Andersen*, Rømersgade 5, København K.
Henning Lund-Sørensen. Afg. ved døden.
Fru *Gurli Wandel Fockens, f. Wandel Petersen*, Mico Boyensweg 40, Oesterbeck, Holland.
Dyrlæge *Peter Petersen*, Landet, Tåsinge.
Fru *Aase v. Benzon, f. Ramm*, Heslegårdsvej 1, Hellerup.
Gerda v. Sperling. Afg. ved døden.

Studenter 1918, matm.

- Einer Gotsche*. Afg. ved døden.
Vicedirektør, civilingeniør *Aksel Herlov Jensen*, Grønnevej 34, Virum.
Civilingeniør *Folmer Jørgensen*, Stenvang 1, Trørød, Vedbæk.
Driftsbestyrer, civilingeniør *Frederik Olsen*, Silkeborg papirfabrik, Silkeborg.
Fhv. underdirektør *Peder Kristian Pedersen*, C. N. Petersensvej 22, København F.
Fhv. bibliotekar *Charlotte Rathsach*, Trægården 9, Roskilde.
Civilingeniør *Alfred Sørensen*, Sønderdalen 20, Søborg.

Realister 1918.

- Eggert Boserup*. Afg. ved døden.
Assistent *Else Grøndahl*, Højmarksvej 8, Glostrup.
Proprietær *Niels Jacob Holst*, „Pilegård“ pr. Slagelse.
Fhv. fuldmægtig *Ejnar Jensen*, Jul. Valentinersvej 37, København F.
Fabrikant *Regnar Jørgensen*, Københavnsvej 17, Roskilde.
Knud Lund-Sørensen. Afg. ved døden.
Kaptajn, landmand *Ove Lunn*, Nellemose pr. Haarby, Fyn.
Else Mikkelsen. Afg. ved døden.
Fru *Carla Wanscher, f. Nielsen*, Slotsvej 23 A, Charlottenlund.
Fru *Gudrun Wedele Petersen, f. Nielsen*, „Koster Færgesgård“ pr. Stege.
Civilingeniør *Niels Birger Nielsen*, Peter Bangsvej 155, København F.
Gårdejer *Arne Nørregaard*, Kragehave pr. Tåstrup.
Fru *Ebba Sørensen, f. Pedersen*, Jacobys allé 6, København V.
Anders Frithiof Sahl. Afg. ved døden.
Fru *Dagney With, f. Schmidt*, Bendzvej 2, København F.
Fru *Ellen Agnes Struckmann, f. Sørensen*, Themstrupvej 7, Haslev.
Kommitteret sekr. i Det danske Travelskab *Aage W. Ulrich*, Schimmelmanssvej 31, Charl.

40-års jubilarer

Studenter 1928, nyspr.

- Overbibliotekar *Oluf Abitz*, Kong Haraldsvej 5, Roskilde.
Inger Margrethe Blumensadt, „Høgstedgaard“ pr. Vrå.
Fru *Ellen Margrethe Jørgensen, f. Bülow*, Kirkebakken 5, Abenrå.
Afdelingsbibliotekar, fru *Karen Margrethe Jensen, f. Espersen*, Resedavej 21, Gentofte.
Fru *Ellen Marie Boas, f. Fonnesbech-Wulff*, Dianalund.
Sognepræst *Kaj H. Hansen*, Slagslunde pr. Stenløse.
Fru *Else M. Sparre Nielsen, f. Heerfordt*, Dr. Margrethesvej 45, Roskilde.
Kunstmaler *Mogens Hertz*, Strandboulevarden 9, København Ø.

Boghandler *Torben Holbo*, Ordrup Jagtvej 44 B, Charlottenlund.
 Stenograf *Axel Chr. Jensen*, Scharlingsvej 5, Valby.
 Cand. mag. *Grethe Morthorst*, Strandvej 32 D, København Ø.
 Overlæge, cand. theol. et mag. *Henry Olsen*, Brøndbyøsterv. 104, Brøndbyøster pr. Hvidovre.
Orla Storm Pallesen. Afg. ved døden.
 Fysioterapeut, fru *Rita Weinreich Carlsen, f. Pedersen*, Ved Hegnet 28, Rungsted Kyst.
 Fru *Karen Louise Hoibø, f. Quist-Sørensen*, Lindheim Gvarv, Telemarken, Norge.
 Fru *Inge Brünniche, f. Selchau-Hansen*, Mariebjerg pr. Harpelunde, Lolland.
 Ass. overlæge *Osvald Lundin Smith*, Rødbygård pr. Rødby.
 Sognepræst *Karl Toft*, Vallensbæk præstegård pr. Albertslund.
 Lektor, fru *Karen Margrethe Foss, f. Wille*, Pouls plads 7, Århus.
 Kontorchef, civiløkonom *Ernst Willumsen*, Nyvej 12 A, København V.

Studenter 1928, matm.

Kredsdyrlæge *Jens Andersen-Gedevad*, Villavej 34, Ikast.
 Forstanderinde *Birgitte Balslev*, „Bennetgård“, Københoved pr. Skodborg, Jylland.
 Professor, dr. techn. *Niels Finn Bisgård*, Carl Baggers allé 17, Charlottenlund.
 Kontorchef *Poul Gehl, H. D.*, Falkonergårdsvej 4, København V.
 Tandlæge *Anna Gravesen*, Randersgade 29, København Ø.
Alfred Johannes Hansen. Afg. ved døden.
 Civilingeniør *Torben Fabricius Hansen*, Kastelsvej 26, København Ø.
 Statsaut. revisor *Erik Knuthsen*, Nr. Farimagsgade 13, København K.
Dirch I. Petersen. Afg. ved døden.
 Revisor, cand. jur. *J. Holger Quist-Sørensen*, Amagerbrogade 221, København S.
 Arkitekt *Thøger Rasmussen*, Vinkelvej 20, Tåstrup.
 Viceinspektør, tale-hørekonsulent *Aagot Schledermann*, Ærensprisvej 15, Gentofte.
 Lektor *Vilhelm Thiesen*, Søllerødvej 16, Holte.

Realister 1928.

Viceskoleinspektør *Holger P. S. Christiansen*, Stutterivænget 3, Hillerød.
 Kontorchef *Axel Fabricius*, Langelinie 34 e, Odense.
 Arkitekt *Leo Heiberg*, „Kristiansminde“, Holbækvej, Roskilde.
 Fru *Inger Andreassen, f. Hermann*, Gl. Køgevej 249 B, Hvidovre.
 Grosserer *Åge Jørgensen*, Ndr. Banevej 11, Hillerød.
 Montør *Karl Funck Madsen*, Egevænget 14, Lyngby.
Etly Neve. Afg. ved døden.
 Fru *Grethe H. Jepsen, f. Nielsen*, Jens Baggesensgade 35, Korsør.
 Fru *Gudrun Rasmussen, f. Nielsen*, „Hyldehøjgård“, Ledreborg allé, Lejre.
 Forvalter *Ernst Schelhase*, Klosterengen 18, Roskilde.
 Assurandør *Poul Schroll*, Kirkegade 20, Esbjerg.
 Sekretær *Gut Schrøder*, Alandsgade 25, København S.
 Civilingeniør *Niels Tage Skov*, Vilh. Thomsens plads 2, Randers.
 Domorganist *Åge Toft*, Parkvej 9, Haderslev.

Tegner *Erik Bencke*, Hvidørevej 27, Klampenborg.
Knud Birkedal. Afg. ved døden.
 Kontorchef *Andry Gøhler-Nielsen*, Baldersvej 9, Roskilde.
 Førstelærer *Gunnar E. Hansen*, Svallerup centralskole pr. Kalundborg.
 Forvalter *Henning Hansen*, H. Schüttesvej 59, Horsens.
 Prokurist *Frans J. Harder*, Ordrupvej 165, Charlottenlund.
 Direktør *Rikard Jacobsen*, Sehestedsvej 16, Hellerup.
 Boghandler *Ove Jensen*, Tagensvej 41, København N.
Robert Wernagreen Jensen. Afg. ved døden.
 Fru *Karen Marie Mézierés, f. Klein*, Villa Mozart 4, Paris 16, Frankrig.
 Fabrikant *Børge Nissen*, Frederiksborgvej 51 A, Roskilde.
 Fru *Tove Schelhase, f. Okholm*, Klosterengen 18, Roskilde.
 Fru *Rigmor Pedersen, f. Wilsdahl*, Odensevej 39, Himmelev pr. Roskilde.

25-års jubilarer

Studenter 1943, nyspr.

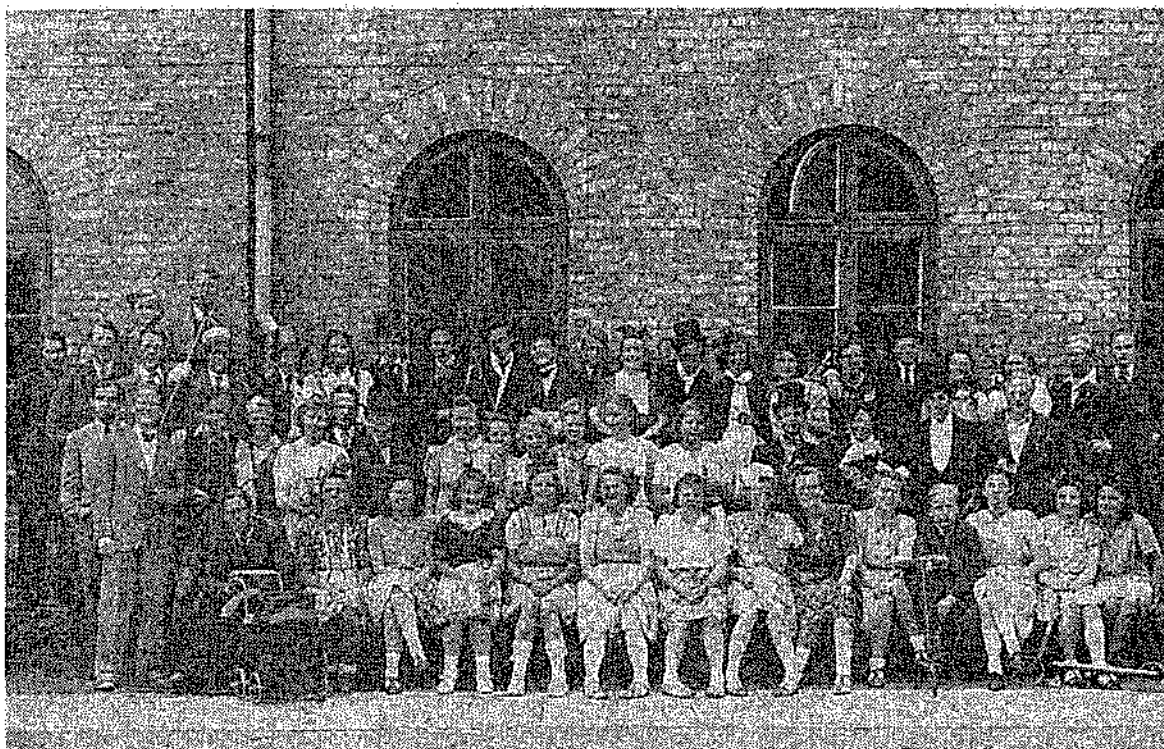
Tandlæge fru *Jytte Aasmul Olsen, f. Aasmul*, Køgevej 85, Tåstrup.
 Dyrlæge *Jørgen Mørk Andersen*, Klim pr. Fjerritslev.

Læge fru *Gunver Budde, f. Brix*, Bolderslev.
 Højskolelærer *Rolf Dahl*, Løkkegravene pr. Beldringe
 Overlærer fru *Margrethe Pedersen, f. Funder*, Herredsvej 48, Århus V.
 Lærer *Asger Birman*, Bøstrup pr. Lejbølle, Langeland.
 Fru *Bodil Musaeus, f. Hansen*, Højelse pr. Ll. Skensved.
 Landsretssagfører *Svend O. Hansen*, Røsnæsvej 13, Kalundborg.
 Fru *Estrid Dal, f. Bruun Jørgensen*, Forchhammersvej 1, København V.
 Oberstløjtnant *Helge Kroon*, Grønskitte 31, Hvidovre.
 Advokat, afdelingschef *Kaj Torben Lauritsen*, Billeshave-Vænget 4, Slukefter pr. Korup.
 Fru *Kirsten Wrona, f. Ledel*, Stensvej 5 B, Tåstrup.
 Fru *Aase Jørgensen, f. Madsen*, Emdrup Kærvej 10, København NV.
 Dyrlæge *Jørgen Musaeus*, Højelse pr. Ll. Skensved.
Hans O. Smidt Nielsen. Afg. ved døden.
 Overassistent *Poul Brink Nielsen*, Eckersberggade 15, København Ø.
 Sygeplejerske, fru *Merete Vogel, f. Nobel*, Parkvænget 7, Roskilde.
 Læge *Bent Nørregaard*, Køgevej 102, Tåstrup.
Ingrid Pedersen, Hermann Triers Plads 5, København V.
 Dyrlæge *Svend Kraemer*, Norgesvej 52, Næstved.

Fru *Ellen Mårup f. Bång*, Snerlevej 6, Holstebro.
 Fru *Elsø Lyngé Låsberg, f. Henriksen*, Drosselvej 23, Silkeborg.
 Fru *Grethe Köhler, f. Lindschouw Jensen*, Adelgade 51, København K.
 Fru *Inger Biering, f. Jensen*, Lupinvej 63, Tarup, Odense.
 Fru *Käthe Skov Larsen, f. Jensen*, Aadalsgården, Østrup, Veksø Sj.
Kate Steinhausen Larsen. Afg. ved døden.
 Overlærer, fru *Inger Axelsen, f. Løvholm*, Dron. Tværgade 32, København K.
 Kontorassistent fru *Birgit Müller, f. Rosbjerg*, Andreas Bjørnsgade 22, København K.
 Sekretær *Grete Skou*, Strandvejen 28 B, København Ø.
 Forfatterinden *Margrethe Risbjerg Thomsen*, Grønnevej 274, Virum.

Studenter 1943, matm.

Overlærer *Preben Knudsen Christensen*, Kronebakken 61, Virum.
 Cand. mag. *Ralph Owen Hansen*, Skovmosevej 5, Gentofte.

25 års jubilarene på den sidste skoledag i utraditionel påklædning

Overlæge *Thøger Harder*, Parkvej 24, Slagelse.
Major *Ib Henriksen*, Bastholmen 15, Farum.
Grosserer *Hans Alfred Holme*, Elsevej 12, Værløse.
Mag. scient. *Erik Stenberg Knudsen*, „Røde Hus“, Himmelev pr. Roskilde.
Tandlæge *Poul Buur Larsen*, Jyllandsgade 20, Skørping.
Direktør *Lars-Stig Bitsch Larsen*, Bernh. Bangs allé 8, København F.
Direktør, cand. polit. *Poul Lau-Jensen*, Bøgebakken 7, Helsingør.
Cand. pharm. *Helge Thomsen*, Agertoften 3, Gentofte.

Revisor *Egon Andersen*, Auroravej 70, Rødovre.
Kommunekasserer, fru *Britta Carlsen*, f. *Christiansen*, Kildevej 14, Viby Sj.
Arkitekt M.A.A. *Hans Chr. Christiansen*, Haraldsborgvej 7, Roskilde.
Civilingeniør *Hans Aksel Christoffersen*, Avedøre Enghavevej 5, Hvidovre.
Provisor *Else Deichmann*, Vindingevej 71 A, Roskilde.
Direktør *Arne Galatius*, Box 21, Aspen, Sverige.
Fru *Grethe Christiansen*, f. *Guhle*, Haraldsborgvej 7, Roskilde.
Lektor *Vagn Haarsted*, Australiensvej 38, København Ø.
Museumsinspektør *Ole Højrup*, Hjortekærbacken 21, Lyngby.
Provisor *Frede Jacobsen*, Schweitzerdalstien 11, Rødovre.
Fru *Karen Ejrnæs*, f. *Kramshøj Larsen*, Krumm 12, Tønder.
Fru *Gerda Christiansen*, f. *Nøhr*, Rønnékrogen 5, Bagsværd.
Inspektør i K.T.A.S. *Borge Pedersen*, Frederiksborgvej 45, København NV.
Fru *Helene Iversen*, f. *Ravn*, Krejbjergvej 24, Herlev.
Fru *Else Nielsen*, f. *Terp-Lassen*, Enghavevej 26, Skjern.
Overdyrlæge *Daniel Ulrich Thomsen*, Dalvang 198, Slagelse.
Adjunkt *Leif Wittmaack*, Skovkanten 11, Bagsværd.

Realister 1943:

Helge Arvesen. Afg. ved døden.
Ingeniør *Henrik Bang*, Norgesvej 30, Næstved.
Fru *Anette V. Hänninger*, f. *Brødsgård*, Storängstigen 5, Stocksund, Sverige.
Fuldmægtig *Carl Johan Christoffersen*, Monrads allé 48, Valby.
Fru *Erna Fog Christiansen*, f. *Frederiksen*, Skotlands Plads 5, København S.
Direktør *Kjeld Flemming Hansen*, Turistvej 178, Birkerød.
Trafikkontrollør *Jørgen Alfred Hansen*, Marievej 16, Tåstrup.
Fru *Inge Seiten*, f. *Hedegård*, Dyrslægeboligen, Hvalsø.
Fru *Jutta Georg*, f. *Jarle*, Hillside Avenue, Hollywood 46, California.
Tegner *Asger Bruun Jørgensen*, Ll. Højbrøndsstræde 12, Roskilde.
Fru *Bente Hansen*, f. *Kruse*, Jacobys allé 10, København F.
Fru *Eva G. M. Jensen*, f. *Larsen*, Vænget 4, Viby Sj.
Autoforhandler *Poul Erik W. Leisner*, Nyrådsvej 6, Vordingborg.
Stud. mag. *Ib Mogens Mathiasen*, Skovbogade 28, Roskilde.
Fru *Bente J. F. Hørkjær Hansen*, f. *Møller*, Troldkær 14, Åbenrå.
Expeditionssekretær *Ernst V. Nielsen*, Rønnevej 11, Hedehusene.
Læge *Bent Nygård*, Wiuf, Jylland.
Fru *Gerda Müller*, f. *Traugott Olsen*, „Bondehuset“, Bygaden, Ishøj pr. Tåstrup.
Sygeplejerske, fru *Lilli Krogh Hansen*, f. *Olsen*, Valdemarsgade 71, København V.
Master Mechanic *Poul Larsen Petersen*, 308 East 20 th. Str., North Vancouver,
British Columbia, Canada.

Prokurist *P. Børge Poulsen*, Morbækvej 12, Roskilde.
Fru *Elise P. Vincentzen*, f. *Raabye*, Vald. Sejrsvej 23, Holbæk.
Elektroingeniør *Bjarne A. Sørensen*, Troldhøjen 1, Herlev.

Korrespondent *Hans Helmer Andersen*, Møllehusvej 95, Roskilde.
Gårdejer *Poul Andersen*, „Bosagergård“, Tune pr. Roskilde.
Overlærer *Vagn R. Christensen*, Solskrænt 12, Hillerød.
Fru *Ingrid Skovgård Andersen*, f. *Fuglsang*, Kocktvedsvej 7, Svendborg.
Sygeplejerske *Inge Hagelskjær*, Tagensvej 96, København NV.
Redaktionssekretær *Arne Jensen*, Vestervænget 24, Roskilde.
Tandlæge fru *Ellen Margrethe Herum*, f. *Kjærbo Jensen*, Våbenstedsvej 53 B, Herlev.
Forlagsfuldmægtig *Erik Esger Jensen*, Kløverens kvarter 1 A, Albertslund.
Kasserer *Frede H. Jensen*, Hovedvej 1, Osted pr. Roskilde.

Repræsentant *Sigvald K. Jensen*, Gedevej 21, Farum.
Fru *Elita Winther Madsen*, f. *Lund Jørgensen*, Påskevej 7, Greve Strand.
Fru *Grathe Skytte*, f. *Jørgensen*, Maglekær 53, Rødovre.
Fru *Esther M. H. Henninger*, f. *Larsen*, Langholmen 6, Tåstrup.
Fru *Karen Elise Olsen*, f. *Larsen*, „Horsmosegård“, Herstedvester pr. Albertslund.
Fru *Lissa Stanley Rasmussen*, f. *Henchel Larsen*, Østervang 26, Maribo.
Fru *K. M. Ruth Blume*, f. *Larsen*, Skramsvej 15, Havdrup.
Fru *Anne-Lis-Andersen*, f. *Pedersen*, Lundegade 1, Helsingør.
Plantageejer *Gerhard Pedersen*, Bøgely, Lellinge.
Dyrlæge *Børge Pilegård*, Brandholms allé 57, Rødovre.
Mejeribestyrer *Bent Birger Rykøw*, Sørbymagle a/m pr. Slagelse.
Fru *Else Marie Mikkelsen*, f. *Sørensen*, Øm pr. Roskilde.

Fhv. rektor Ilsøe død

I februar i år døde forhenværende rektor ved Sct. Jørgens gymnasium *Peder Ilsøe*, 74 år gammel.

Endnu ikke fyldt 17 år blev han student fra Hjørring gymnasium og tog embedseksamen i 1919. Fra 1921 til 1932 var han ansat ved Roskilde Katedralskole, hvor han fortrinsvis underviste i sit hovedfag, som var historie. Han blev derefter lektor ved Lyngby statsskole, og i 1938 overtog han rektorembetet ved Sct. Jørgens Gymnasium i København, en skole der i mange år var blevet ledet af rektor *Henrik Madsen* efter den gang ret revolutionerende pædagogiske principper. Det syntes ikke helt tilfældigt, at netop *Peder Ilsøe* blev hans efterfølger.

Hans gamle elever fra Roskilde mindes ham da også som en fremragende pædagog, hvis undervisningsform virkede frisk og levende og vist ikke meget forskellig fra den, der nu — heldigvis — er blevet almindelig i skolen.

Ilsøe havde en udpræget retfærdighedsans, og man følte sig aldrig „dårligt behandlet“ hverken i timerne eller ved eksamensbordet.

Som et led i undervisningen tog han ofte klassen med på cykleture til historisk interessante steder, for eksempel til Øm kloster og Herthadalen. En grundig gennemgang på stedet i Roskilde domkirke hørte også med.

Det sidste år af min skoletid boede jeg i hans hjem i Borgerdiget. Jeg blev optaget som medlem af familien og blev knyttet til den i et venskab, som fortsatte gennem åre-

ne. *Ilsøe* var en strålende husfader; altid oplagt til en spøg og ikke mindst til en diskussion om de mange emner, der interesserede ham. Han var altid lydhør for andres synspunkter, selv en 16—17 årigs måske lidt ufærdige meninger. Han afslørede sig som en glimrende oplæser ved de mange højt læsningsaftener, hvor han læste værker af bl. a. *Hamsun*, og som en slagfærdig debattør i den efterfølgende diskussion.

Efter skoletid gik han og jeg næsten hver dag en tur til f. eks. *Himmelev* eller *Boserup*. Det foregik i den karakteristiske *Ilsøe*-gangart, der nærmede sig trav, mens jeg blev hørt i dagens lektie, som han uddybede med et væld af morsomme og interessante detaljer. En smule anstrengende måske, men sundt for både sjæl og legeme.

Et bevis på, at han var afholdt og værdsat af sine elever ses også i, at han ofte deltog i Roskildenser-Samfundets fester, hvortil han var inviteret af et jubilarhold. Sidst deltog han i translokationen 1967 og var inviteret til frokost bagefter af 40-års jubilarene, hvor han som festens midtpunkt udfoldede sig med sit sprudlende humør. Han imponerede os med at fortælle detaljer om vores skoletid og om os selv, som de fleste af os vist havde glemt. Til selve jubilarfesten i november kom han ikke. Han var da så syg, at det ikke var muligt for ham at deltage.

Det var med optigtig sorg og vemod, vi erfarede, at vi havde mistet endnu en af de lærere, som vi havde sat så megen pris på i vor gymnasietid i Roskilde.

Gudrun Engberg.

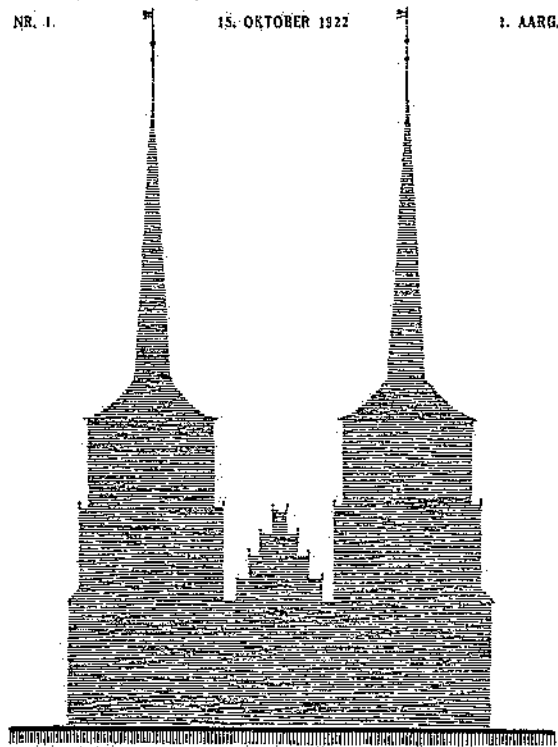
Roars Kilde nr. 50

ROARS KILDE MEDLEMSBLAD ○○○○○○ FOR ROSKILDENSERSAMFUNDET

NR. 1.

15. OKTOBER 1922

1. AARG.

For 2 år siden fejrede Roskildenser-Samfundet sit 50-års jubilæum, og i år udkommer Roars Kilde nr. 50.

I alle disse år har bladet kun haft fire redaktører, nemlig *Holger Rørdam*, *Hans Rønø*, *Lise Nørgaard* og undertegnede.

Det første nummer kom den 15. oktober 1922 med Holger Rørdam som initiativtager og redaktør. Omslaget var en radering af domkirken, udført af maleren og radereeren *Peter Holm*. Rørdam skrev selv om dette nye medlemsblad:

„Roars Kilde“ vil selvfølgelig for så vidt blive „Regerings-Organ“, som bestyrelsen vil benytte det til råber, når den skal have alle samfundets vidt spredte medlemmer i tale. Men det er først og fremmest medlemsblad, det vil sige: medlemmernes eget blad, hvori de — indenfor de grænser, som bladets beskudne format og hensynet til det øvrige stof

ganske naturligt sætter — vil kunne fremkomme med alt, hvad de har på hjerte. Og navnlig skulle det være et indbyrdes meddelelsesmiddel og bindeled mellem alle gamle kammerater.

Bladet har, såvidt jeg kan skønne, gennem de mange år opfyldt, hvad den første redaktør ønskede og håbede, og det følger stort set stadig den samme linje. Det må være, fordi Rørdam lagde det hele så godt op, at efterfølgende redaktører har kunnet fortsætte, hvor han slap. Det kan vi kun sige ham tak for.

Rørdam redigerede de første 20 numre, hvoraf det sidste kom i oktober 1938. Det vil altså sige, at Roars Kilde i starten ikke var et årsskrift men et medlemsblad, som af og til kom et par gange om året, men fra 1933 og til nu har det været et årsskrift.

I 1939 overtog *Hans Rønø* redaktionen og fortsatte hermed i ti år. Den nye redaktør gik op i arbejdet med lige så stor iver som sin forgænger, og mange vil huske hans storartede artikler. Skribentvirksomheden var en af Rønøs store interesser, hvad han har vist på så mange områder, og Roars Kilde bar i hans tid præg deraf. Rørdam havde fået en værdig arvtager.

Næste redaktør blev *Lise Nørgaard* fra „Politiken“. Desværre havde hun kun tid at redigere fem årgange, da hendes arbejde krævede al hendes tid. Også hun holdt sig til den oprindelige idé med bladet, som dog ofte blev præget af hendes muntre pen.

Og så kom der en musikpædagog, som oven i købet kun var realist. Det var med mange protester og bange anelser, at jeg overtog dette fornemme og traditionsrige årsskrift, men heldigvis fik jeg en uvurderlig støtte af redaktionsudvalget, som bestod af de tre tidligere redaktører. Uden deres hjælp i starten var det aldrig gået. Jeg har været meget glad for arbejdet og vil gerne her endnu engang takke dem, der hjalp mig, og dem, der i årenes løb har opmuntret mig med venlige ord.

Da jeg havde redigeret min 13de årgang,

jubilæumsnummeret, syntes jeg, at nu måtte der nye kræfter til. Sidste års udgave blev derfor redigeret af *Inge Winther* og *Hans Rønø*, men nu har jeg ved skæbnens ubarmhertighed for en kort tid atter måttet overtage redaktionen. Det gør jeg med glæde, selvom jeg stadig synes, at der må nye kræfter til.

For Roars Kildes fremtid vil jeg ønske, at det vil fortsætte med at være „et indbyrdes meddelelsesmiddel og bindeled mellem alle gamle kammerater“, som Rørdam skrev i det første nummer.

Carina Andersen-Rosendal.

75 års fødselsdag

Roskildenser-Samfundets forrige formand, direktør *H. W. Spréchler*, er i år fyldt 75. Mange vil huske Spréchlers imponante skikkelse, når han fra talerstolen i skolens festsal ledede en generalforsamling, og når han i hotel Prinsens sal på sin egen elegante måde var jubilæumsfestens ledende midtpunkt.

Han vil også blive husket for sit arbejde „bag kulisserne“, som medlemmerne ikke var vidne til. Ved bestyrelsesmøderne forstod

han dygtigt at holde alle trådene i sin hånd, men han forventede også, at samtlige bestyrelsesmedlemmer havde udført de hverv, som var dem pålagt.

Desværre tvang sygdom ham til at fralægge sig posten som formand for Roskildenser-Samfundet, men han har med den for ham så typiske trofasthed bevaret forbindelsen med og interessen for sin gamle skoleforening.

Kontingentet

Som vedtaget på sidste generalforsamling er årskontingentet nu kr. 20. For de 8 yngste årgange dog kun kr. 10. Livsvarigt medlemskab kr. 300.

Medlemmerne bedes snarest benytte det indlagte indbetalingskort. De, der føler lyst til samtidig at sende et bidrag til studie- og uddannelsesfonden, er meget velkomne til at gøre det sammen med kontingent-indbetalingen.

ADRESSEFORANDRING

Henvendelser til Roskildenser-Samfundet skal sendes til sekretæren:

*Fru Inge Winther,
Skomagergade 3,
4000 Roskilde*

Dimittenderne 1968

I. Sproglige studenter

A

nysproglig linje

Inger Margrethe Adam
Bodil Faber
Elisabeth Vibeke Gottlieb
Vibeke Hansen
Wivi Joan Kirk Jensen
Svend Olav Josephsen
Anne Karlsen
Ingelise Kondrup
Christa Breusch Larsen
Anne-Mette Engelbrecht Nielsen
Kirsten Pape Nielsen
Asger Henning Olsen
Jens-Henrik Olsen
Lilly Pedersen
Tove Petersen
Birthe Svendsen
Carsten Boyer Thøgersen

klassisk-sproglig linje

Anni Aggernæs
Merete Lindskov Christensen
Palle Birk Hansen
Bjarne Ejler Kristensen

B

nysproglig linje

Anne Grete Andersen
Lennart Lynge Andersen
Carl-David Andreassen
Birgitte Arildsen
Anne Hedvig Bertore
Vita Jytte Bech Christensen
Eva Barnéchow Hansen
Janne Merete Hansen
Kirsten Inge Hansen
Anne-Marie Jensen
Birthe Marie Jensen
Erik Legarth Jensen
Kirsten Brink Johansen
Jan Knabe
Karen Breusch Larsen
Birgit Nielsen
Ebbe Overgaard Nielsen
Annie Susanne Poulsen
Ellen Marie Skotte
Eva Tofte

klassisk-sproglig linje

Me Christina Michelsen

C

nysproglig linje

Ove Rimi Andersen

Lis Ebert
Ulf Høberg
Lise Buurgaard Jensen
Conny Elsebeth Jørgensen
Else Kirk
Thormod Larsen
Frans Lauridsen
Bente Annelise Nielsen
Inge Britt Nilausen
Lisbeth Nyborg
Lene Dulong Olsen
Jeanette Palmvig
Alice Dorte Engelbrecht Pedersen
Birgitte Zentio

klassisk-sproglig linje

Susanne Bülow
Dorte Futtrup
Marianne Løffler

musiklinje

Edith Larsen
Leif Valbjørn

D

nysproglig linje

Bendt Andersen
Susanne Brandt
Lars Dalsgaard
Vibeke Hanne Harslev
Henning Kloster Jensen
Inge-Lise Jensen
Dorrit Vagtborg Nielsen
Dorte Vibeke Schiøtz Nielsen
Laila Dagmar Nielsen
Olga Nielsen
Sophus Peter Bang Nielsen
Kirsten Hermann Petersen
Connie Rasmussen
Jens Fonnesbech Rasmussen
Karen Westergaard Sørensen
Aase Thomsen
Lis Nina Willumsen

musiklinje

Ingeborg Naja Binzer
Anders Roland Nielsen
Randi Nielsen

II. Matematiske studenter

V

matematisk-fysisk linje

Helge Vodstrup Andersen
Flemming Bahner
Keld Frøde Hyldbekbjerg Hansen
Ida Marianne Østergaard Jensen

Ole Hardy Jensen
Annelise Helga Kronsten
Henrik Jørn Larsen
Hans Christian Linnert
Bendt Ole Løike
Inger-Lise Palle
Bent Stenberg Pedersen
Hans Christian Stigaard

matematisk-naturfaglig linje

Marianne Brack
Elisabeth Clausen
Hans Jørgen Malling Jensen
Kåren Agnete Jensen
Hans Eyvind Dahl Knudsen
Henrik Arne Kilde Krath
Jørgen Wendelboe Nielsen
Margit Lillevang Nielsen
Ulrich Broen Thostrup

X

matematisk-fysisk linje

Niels Gudmund Andersen
Niels Ankjærgaard
Ole Bech
Rasmus Torben Klarskov Christensen
Søren Peter Elkjær
Bente Dyhrberg Geertsen
Lise Charlotte Larsen
Lone Skou Ludvigsen
Jens Peter Madsen
Lars Christen Møller
Erik Nielsen
Flemming Østergaard Nielsen
Arno Steen Pedersen
Henrik Vagtborg
Torben Wamsler

matematisk-naturfaglig linje

Ib Gerner Christensen
Poul Tolstrup Christensen
Bjørn Eriksson Ferslev
Jan Eriksson Ferslev
Merete Ingvorsen

Y

matematisk-fysisk linje

Lizzi Connie Andersen
Jens Andreas Bak
Peter Blomquist
Amdi Christiansen
Bo Asbjørn Larsen Hansen
Mogens Christian Hansen
Otto Almind Hansen
Steen Nordlund Henriksen
Kirsten Kaarre Jensen
Niels Bjørn Jørgensen
Peter Heerup Kirkegaard
Vilhelm Rohland Larsen
Claus Eric Lindstrøm

Jens Kristian Lundtoft Nielsen
Lasse Dan Pedersen
Ebbe Rostorp
Sven Erik Søgaard
Hans-Aage Roholte Sørensen
Gunvor Tind-Jensen
Poul Høy Westergaard

matematisk-naturfaglig linje

Lis Saxtoft Hansen
Kaj Mogens Olsson
Vibeke Roesen Søndergaard

Z

matematisk-fysisk linje

Christian Andersen
Jens Henrik Christensen
Steen Flemming Henriksen
John Kappel Iversen
Frank Jakobsen
Stig Grubb Jarlsø
Leif Erik Jensen
Vagn Korsbæk Jensen
Claus Kofoed
Peter Villy Kristensen
Torben Dalby Larsen
Ole Stadsbjerg Nielsen
Torben Nielsen
Jørgen Pedersen
Hans Jacob Sejersen
Otto Lund Østergaard

matematisk-naturfaglig linje

Anne Kirstine Andersen
Svend Kjærulff Berthelsen
Birthe Ellebæk Hansen
Finn Ruben Jørgensen
Marjatta Kobbø
Niels Daugaard Sørensen
Marianne Toft-Pedersen

III. Realister

Lykke Laursen Bælum
Pia Charlotte Larsen
Lene Stampe Mortensen
Kim Nielsen
Michael Berg Nielsen
Birthe Kirstine Olsen
Marianne Lene Pedersen
Erik Permin
Knud Erik Petersen
Arne Ørgaard Rasmussen
Peter Paul Reevold
Inger Fredebo Thomsen
Sten Villumsen

» KILDEKALK «

Studie- og uddannelsesfonden

Ansøgninger om lån fra Roskildenser-Samfundets studie- og uddannelsesfond stiles til bestyrelsen og sendes til legatudvalgets formand, lektor *Svend Johannsen*, Allehelgensgade 13, Roskilde. Der kan ydes lån til studerende straks ved studiets begyndelse og til skolens elever. Nærmere oplysninger fås hos lektor Johannsen.

Translokation 1968

Lørdag den 22. juni holdt skolen translokation i Roskildehallen. Selv om røde og hvide blomsterdekorationer – en gave fra Roskilde Katedralskoles venner – smykkede den store tribune, er det alligevel ikke noget hyggeligt sted at holde afskedsfesten for de unge, men pladsmangel tvinger skolen til at samle dimittender, elever, lærere og forældre i denne store udstillingshal.

Der var i år 169 studenter og 13 realister, som anført af rektor og med skolens fane i spidsen kom ind i salen, da alle andre var på plads.

I sin velkomst sagde rektor *Tolderlund-Hansen*, at det muligvis var sidste gang, man

måtte ty til Roskildehallen, idet den nye skole forhåbentlig ville være færdig til næste års translokation.

Rektor mindedes i smukke ord *Hans Rønø*, som kort forinden var afgået ved døden. „Få hang ved sin gamle skole som han,“ sagde rektor bl. a.

Blandt de tilstedeværende var både 25-års og 30-års jubilærer, som blev budt særlig velkommen.

Roskildenser-Samfundets fungerende næstformand, *Mogens Røest-Hansen*, mindedes også *Hans Rønø* og uddelte derefter samfundets legat til student *Edith Larsen*, 3. g musiklinien.

Efter at alle de mange dimittender enkeltvis havde fået deres eksamensbevis, og efter uddelingen af de mange bogpræmier, talte rektor *Tolderlund-Hansen* til de unge. Translokationen sluttede med, at student *Anne Hedvig Berthore* talte på dimittendernes vegne.

Dimittendfest på Hotel Roar

Lørdag den 22. juni fejrede Katedralskolen og Roskildenser-Samfundet i forening de nybagte studenter og realister ved en middag på Hotel Roar. Både forældre, lærere og Roskildenser-Samfundets bestyrelse var mødt talrigt op for at feste sammen med de unge.

Efter at rektor *Tolderlund-Hansen* havde budt velkommen, sang man den første af aftenens fem festsange, hvorefter alt gik slags i slag. Advokat *Mogens Røest-Hansen* bød velkommen på Roskildenser-Samfundets vegne og fungerede aftenen igennem som toastmaster. Desuden overrakte han kammerherre *Valdemar Oxholms* legat til student *Lennart Lyng Andersen* og teaterinspektør *Holger Rørdams* legat til student *Edith Larsen*.

Lektor, fru *Lund* talte for studenterne. Efter nogle personlige ord til sin egen klasse ønskede hun alle studenterne til lykke med eksamen og udbragte et leve for dem. Adjunkt *Lumholt* talte for realisterne. Han gjorde opmærksom på, at det ikke var let at være realist på en gymnasieskole, men de

Anne Hedvig Berthore

13 realister, der havde taget eksamen i år, havde klaret sig fint. Folketingsmedlem, redaktør *Henry Christensen* talte fra forældrene. Han fremhævede, at vi her i landet ikke har skolepligt men undervisningspligt. Det havde dog været forstandigt af forældrene, at de havde valgt at sætte deres børn i skole. Han takkede lærerne for den gode undervisning og for alt det andet, som skolen havde givet eleverne med i købet gennem årene ved bl. a. at lære dem en personlig holdning over for vor tids problemer.

Derefter var der underholdning. Student *Peter Blomquist* spillede Carl Nielsen og Bach på fløjte, accompagneret af *Leif Valbjørn* på cembalo. Det var dygtigt og smukt, og de to udøvere fik et fortjent bifald.

Student *Edith Larsen* talte fra studenterne. Hun takkede lærerne for godt samarbejde, takkede også forældrene og Roskildenser-Samfundet for aftenens fest, som alle var meget taknemmelige for. Det var en festlig aften som afslutning på translokationsdagen. Advokat *Røest-Hansen* sluttede med at udbringe et leve for dimittenderne fra Roskildenser-Samfundet. Derefter blev salen ryddet til dans, der traditionen tro blev indledt med en festpolonaise anført af rektor og den studine, der havde fået den højeste karakter.

Festen for de unge medlemmer

Festen for de yngre årgange fandt sted lørdag den 27. april på hotel Prinsen. Der var ingen underholdning i år, da Prinsens gamle scene har måttet vige for en udvidelse af salen. Festen begyndte derfor ikke før kl. 20,30. Vi prøvede i år noget nyt, idet venner, forlovede og ægtefæller var inviteret med. Cirka 200 mødte op og dansede til det traditionelle jazzband „Louisiana Hot Six“. Stemningen var god, og de sidste holdt ud til kl. 1,30.

Bestyrelsen

Roskildenser-Samfundets næstformand, advokat *Mogens Røest-Hansen*, har siden Hans Rønøs død fungeret som formand. Røest-Hansen var straks villig til at overtage det store arbejde og har siden maj måned ledet alle møder og forhandlinger med stor dygtighed.

Alexander Crone

Nyt bestyrelsesmedlem

Hvert år vælges en af dimittenderne til at repræsentere de yngre årgange i bestyrelsen for to år. I år er valget faldet på *Alexander Crone*, som i øjeblikket aftjener sin værnepligt i flyvevåbnet. Alexander har deltaget aktivt i mange forskellige ting på skolen og har blandt andet været formand for elevrådet. Vi glæder os til samarbejdet og ønsker ham velkommen i bestyrelsen.

Gymnastikpræmier

Roskildenser-Samfundets gymnastikpræmier blev atter i år overrakt af foreningens sekretær, Inge Winther, ved skolens gymnastikopvisning for pigerne fra 3 g. Sølvbægrene tilfaldt denne gang: Lilly Pedersen, Eva Barnechow, Susanne Bülow, Conny Jørgensen, Olga Nielsen, Lis Willumsen, Ida Jensen og Anne Smidt Nielsen.

70- og 60-års jubilare

Roskildenser-Samfundet har i år en 70-års og to 60-års jubilare blandt sine medlemmer. Det er direktør *J. Skensved*, r. 1898, civilingeniør *Folmer Andersen*, st. 1908 og civilingeniør *Poul Harboe*, st. 1908.

De er naturligvis alle tre Roskildenser-Samfundets gæster ved festen d. 2. 11.

Jubilæum

Den 7. maj inviterede universitetet i København professor *L. L. Hammerich*, st. 1910, til at holde en gæsteforelæsning i anledning af, at det var 50 år siden, han forsvarede sin doktordisputats.

Senere på året blev professor Hammerich ved universitetsjubilæet i Lund udnævnt til æresdoktor.

Skolens Historie

Der er endnu 300 eksemplarer tilbage af dr. phil. Ada Bruhn Hoffmeyers bog „Roskilde Katedralskoles Historie“. Prisen er 30 kr., og man kan bestille den ved henvendelse til foreningens sekretær, fru Inge Winther, Skomagergade 3, Roskilde.

Stiftelses- og jubilæumfesten 1968

Som sædvanlig holder Roskildenser-Samfundet stiftelses- og jubilæumfest på hotel Prinsen den første lørdag i november. Det bliver i år den 2den november kl. 18,00. Prisen for middagen er sat til 60 kr. for tre retter mad, vine, kaffe, møns, serveringsafgift og garderobe. Det kan vist ikke kaldes dyrt i vore tider med prisstigninger alle vegne. Serveringen er ens for alle, og påklædningen er kjole, smoking eller mørkt tøj. Damerne kan komme i kort eller langt, eller hvad de selv synes er passende til lejligheden.

Sæt gamle klassekammerater stævne og oplev sammen med dem en festlig aften i Roskildenser-Samfundet.

Nyt fra skolens årsskrift

Roskilde Katedralskoles Venner

Formanden for foreningen „Roskilde Katedralskoles Venner“, pastor *Kroon*, skriver følgende i skolens årsskrift:

„Når man ude på Holbækvej ser den nye katedralskole rejse sig, er man klar over, at mange planer overvejes med hensyn til den bedste udnyttelse af alt det nye derude.

Vores forening ser også hen til den nye skole, og i den hensigt vil vi prøve at hjælpe til, eventuelt med en passende udsmykning enten ude eller inde.

Vi prøver at samle lidt kapital til denne opgave og håber, at en stor forældrekræft stadig vil være trofast mod foreningen.“

Men der ikke også blandt Roskildenser-Samfundets medlemmer er nogen, som kunne tænke sig at være med til at give lidt til den nye skole? Måske er der en eller anden, som vil tage initiativet til en indsamling, så vores forening også kan „vise ansigt“ i den nye bygning.

Lærerkollegiet

Lektor, dr. phil. *W. Michelsen* har i hele skoleåret stået uden for nummer, idet han har været taget en stilling som amanuensis ved Aarhus Universitet.

Ved skoleårets udgang ophørte dr. Mi-

chelsen helt sin gerning ved Roskilde Katedralskole for at hellige sig sit arbejde ved Aarhus universitet

Lektor, fru *Michelsen* er blevet ansat på Aarhus akademi og er derfor ligeledes fra-trådt.

Lektor, fru *Ingrid Guhle* har i det forløbne skoleår stået uden for nummer.

Pr. 1. februar modtog lektor *Kruckenbergs* sin afsked på grund af alder, men har gjort skolen den tjeneste at fortsætte som vikar i sit eget embede resten af skoleåret.

Pr. 1. marts 1968 blev timelærerinde, fru *Ellen Thorsen* udnævnt til adjunkt.

Lektor *Christiansen* har som tidligere år i 7 ugentlige timer været frigjort for undervisning for at kunne bestride et museumslektorat.

Adjunkterne *Poul Kildemoes*, *Bagge Ussing* og *Hans Greve* er udnævnt til lektorer.

Ungdommens Uddannelsesfond

Fra Ungdommens Uddannelsesfond modtog skolen et beløb på 100.900 kr. De blev i overensstemmelse med de for fonden fastlagte regler uddelt til 87 elever, idet man kunne yde støtte til næsten alle hjem med en skattepligtig indtægt på under ca. 21.000 kroner.

Roskildenser-Samfundets regnskab

1. august 1967—31. juli 1968

A. Kasseregnskab

Driftsfonden

Bank-, postgiro- og kassebeholdning 1. august 1967	kr.	1.274,38	
<i>Indtægter i regnskabsåret:</i>			
Medlemskontingenter	kr.	16.259,35	
Ahlefeldts legat	-	545,40	
Salg af bøger	-	1.552,28	
Renter af bank- og girokonto	-	75,90	18.432,93
			<hr/>
	kr.		19.707,31
<i>Udgifter i regnskabsåret:</i>			
Jubilæumsfesten 4.-11. 1967	kr.	3.699,00	
Festen for de yngre årgange 27.-4. 1968	-	623,71	
Dimittendfesten 22.-6. 1968	-	2.087,40	
Roars Kilde	-	6.798,62	
Roskildenser-Samfundets legat	-	500,00	
Gymnastikpræmier	-	592,00	
Gaver og blomster	-	674,57	
Administration	-	3.738,84	18.714,14
			<hr/>
Bank-, postgiro- og kassebeholdning 31. juli 1968	kr.		993,17

Waldemar Oxholms legat

Sparekassebeholdning 1. august 1967	kr.	100,94	
Renter af do.	-	5,32	
Renter af obligationer	-	105,00	
			<hr/>
	kr.		211,26
Gebyr	kr.	5,00	
Legatportion	-	100,00	105,00
			<hr/>
Sparekassebeholdning 31. juli 1968	kr.		106,26

Holger Rørdams legat

Sparekassebeholdning 1. august 1967	kr.	10,63	
Renter af do.	-	2,16	
Renter af obligationer	-	110,00	
			<hr/>
	kr.		122,79
Legatportion	-	100,00	
			<hr/>
Sparekassebeholdning 31. juli 1968	kr.		22,79

Overlæge Sjøbergs boglegat

Sparekassebeholdning 1. august 1967	kr.	531,79
Renter af do.	-	21,65
Renter af obligationer	-	200,00
	kr.	753,44
Legatportion	,	300,00
Sparekassebeholdning 31. juli 1968	kr.	453,44

B. Formueregnskab

Grundfonden:

Præmieobligationer:

5 stk. 1948 blå a 50,00 kr.....	kr.	250,00
5 stk. 1959 grønne a 50,00 kr.....	-	250,00
50 stk. 1962 gule a 10,00 kr.....	-	500,00
		1.000,00

Driftsfonden:

Postkonto nr. 7150	kr.	168,23
Roskilde Landbobank B 817732	-	462,01
Roskilde Landbobank D 104728	-	109,16
Kassebeholdning	-	253,77
	kr.	993,17

Waldemar Oxholms legat:

Roskilde Sparekasse 02-66980	kr.	106,26
3.000 kr. 3½ % Ny jydsk Købstads Kreditf. 9. serie	-	3.000,00
	kr.	3.106,26

Holger Rørdams legat:

Roskilde Sparekasse 03-05530.....	kr.	22,79
2.000 kr. 4 % Dansk Statslån S 1987	-	2.000,00
500 kr. 6 % Østifternes Kreditforening 15/4	-	500,00
	kr.	2.522,79

Overlæge Sjøbergs boglegat:

Roskilde Sparekasse 05-25874	kr.	453,44
5.000 kr. 4 % Østifternes Kreditforening 16/1	-	5.000,00
	kr.	5.453,44

ROLGER RØRDAM CARINA ANDERSEN-ROSENDAL MOGENS RØEST-HANSEN
SVEND JOHANNSEN BIRTHE JUUL GRETE SIECK ERIK CARSTENSEN
SVEN JOHANSEN INGE WINTHER KIRSTEN REISBY NIELS THORSEN
ALEXANDER CRONE

Undertegnede har gennemgået regnskabet for grundfonden og driftsfonden, Wald. Oxholms legatregnskab, Holger Rørdams legatregnskab og overlæge Sjøbergs boglegatregnskab for året 1967—68 med tilhørende bilag og ikke fundet anledning til nogen bemærkning.

Størrelsen af kontingentrestancer er ikke konstateret.

De anførte obligationer, indlånsmidler og beholdninger til stede.

Roskilde, den 9. september 1968.

ESBEN JOHANNSEN

H. C. BECK.

Studie- og uddannelsesfonden

Driftsregnskab

1. august 1967 til 31. juli 1968

INDTÆGT

Indvundne renter:			
af obligationer	kr.	655,00	
af sparekassebøger	-	1.165,40	
af udlån	kr.	2.161,93	
÷ restancer	-	40,00	
		<hr/>	
Kursvinding af obligationer.....	-	245,00	
Bidrag fra kontingentbetalere	-	757,00	
	kr.	<hr/>	4.944,33

UDGIFT

Administration	kr.	1.000,00	
Lektor Schoustrups legat — stipendie uddelt	-	1.466,69	
Overskud	-	2.477,64	
	kr.	<hr/>	4.944,33

STATUS PR. 31. JULI 1968

Aktiver:

Kassebeholdning:

indestående på sparekassebøger i Roskilde Sparekasse			
konto 02-80105	kr.	6.557,04	
konto 00-1241	-	771,29	kr. 7.328,33

A. P. Andersen og hustrus mindefond:

Roskilde Sparekasse 06-59572, indest. pr. 1.-8. 1967	kr.	17.425,40	
Tilskrevne renter	-	1.024,79	
	kr.	<hr/>	18.450,19
Udlånt til studielån	-	8.000,00	kr. 10.450,19

Lektor Schoustrups legat:

Roskilde Sparekasse 06-60536, indest. pr. 1.-8. 1967	kr.	1.426,08	
Renter til 14.-9. 1967	-	40,61	
	kr.	<hr/>	1.466,69
Udbetalt stipendie	-	1.466,69	kr. 0,00

Obligationer:

1.000 kr. 4½ % Østift. Kreditf., 13. s. kurs 78	kr.	780,00
7.000 kr. 4 % Østift. Kreditf., 16/1 — kurs 56½	-	3.955,00
5.000 kr. 4 % Ny jydsk Købst. Kreditf. 9. s. — kurs 60½	-	3.025,00
2.000 kr. 4 % Dansk Statslån S 1987 — kurs 70¼	-	1.405,00
1.000 kr. 5 % Østift. Kreditf., 15/2 — kurs 68¼	-	682,50

Studielån:

Saldó den 1.-8. 1967	kr. 100.800,00	56 lån	
Betalt afdrag	- 8.600,00	÷ 3 lån	
	kr. 92.200,00	53 lån	
Nye lån	- 14.000,00	+ 7 lån	
	kr. 106.200,00	60 lån	- 106.200,00
			<u>kr. 133.826,02</u>

Passiver:

Formue pr. 1.-8. 1967	kr.	131.348,38
Overskud i regnskabsåret	-	2.477,64
	kr.	<u>133.826,02</u>

Rigtigheden af foranstående regnskab med status attesteres.
Aktiverne er tilstede.

SPAREKASSEN FOR ROSKILDE BY OG OMEGN, den 9. september 1968.

K. HENKER

J. SVARRE NIELSEN

A. CHRISTIANSEN

INDHOLD

Dagene	1
Mindeord om Hans Rønø	2
Prygl i skolen	4
Hroar og våde varer	5
Lektor Arhning in memoriam	6
Generalforsamlingen	8
Når livets fernis rasler af jubilarene	9
Livet bliver anderledes i den nye skole	11
Roskilde Domkirke brænder	13
Jubilarfesten	15
Årets jubilarer	16
Fhv. rektor Ilsøe død	20
Roars Kilde nr. 50	21
75 års fødselsdag	22
Kontingentet	22
Dimittenderne 1968	23
Kildekalk	25
Nyt fra skolens årsskrift	27
Roskildenser-Samfundets regnskab	28

ROARS KILDE

Udgivet af Roskildenser-Samfundet
Redaktør: Carina Andersen-Rosendal,
Vesterbrogade 71,
1620 København V.
Christians Stigaards Bogtrykkeri, Roskilde.